Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντής
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 115.—ΤΟΜ. Ε'. ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 31 Ὀκτωβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

—

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ καταχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἱᾳ δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

ΠΕΜΠΤΗ 31 Ὀκτωβρίου.— Στάχυος μάρτυρος.
Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 37.—Δύσις ὥρα 4, λεπ. 49.—
Σελήνη 2 ἡμερῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1891.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

—

(Ἐκ τῆς «Σημαίας» τοῦ Λονδίνου)

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ὅστις μεταβαίνει νῦν ἐν ἀνέσει εἰς τὸ κράτος του ἀπὸ Δανίας διὰ Βιέννης, ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, συνδιαλεχθεὶς ἐπὶ ὥραν μετὰ τοῦ κόμητος Καλνόκη. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος δὲν ἠδύνατο νὰ καταναλώσῃ προφρονέστερον καὶ ἐπωφελέστερον τὸν χρόνον του· ἀναστραφεὶς δὲ τελευταῖον ἐπί τινας ἑβδομάδας μετὰ τοῦ Τσάρου, θὰ εὑρίσκεται νῦν εἰς θέσιν νὰ κατανοῇ πληρέστατα ὁποίαν διαγωγὴν καὶ ὁποίαν πολιτικὴν δέον νὰ χαράξῃ τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον ἐν τῇ ἐνεστώσῃ καταστάσει τῶν Εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων. Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐπεδείξατο ἐξιδιασμένην ἱκανότητα ἐν τῇ ἀποκτήσει πρακτικῆς συνέσεως ὑπὸ τῆς πείρας· ὁσαςδήποτε δὲ δυσαρεσκείας οἱ Ἕλληνες καὶ ἐὰν ἔχωσι, τυγχάνουσιν εὐτυχεῖς ἐν πάσῃ περιπτώσει. διότι ἔχουσι τοιοῦτον πρότυπον βασιλέως. Ἀλλὰ καίτοι ὁ ἄναξ Γεώργιος κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην ἐξασκεῖ σπουδαίαν ἐπιρροὴν εἰς τὰ ἐξωτερικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, δέον νὰ ἀναμνησθῶμεν, ὅτι εἶναι συνταγματικὸς μονάρχης, καὶ ἄρχει λαοῦ εἰς ἄκρον εὐαισθήτου, προκειμένου περὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του, ἢ ὅταν προσβάλληται ἡ ἐθνικὴ αὐτοῦ φιλοτιμία. Οἱ Ἕλληνες οὐδόλως ἀποκρύπτουσιν ὅτι εἶναι βαθύτατα δυσηρεστημένοι ἐκ τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς χώρας των, τῶν ὁρίων της, τῶν μὴ ἀναγνωριζομένων ἐθνικῶν ἀπαιτήσεών της καὶ τοῦ χαλινοῦ δι' οὗ αἱ μεγάλαι δυνάμεις ἐδέσμευσαν τοὺς πασιδήλους πόθους των. Αἱ δύο κοινοβουλευτικαὶ φατρίαι, διοικούμεναι νῦν ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Τρικούπη, ἡγέτου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καραδοκοῦσι πάντοτε νὰ ὑπερισχύωσιν ἡ μὲν τῆς δὲ ὑπὸ τὸ πρόσχημα, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἰδέα παραμελεῖται. Ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις βεβαίως δὲν δύναται νὰ κατηγορηθῇ σοβαρῶς ἐπὶ ἀπαθείᾳ ὡς πατριώτης, ἐν τούτοις ἐπιτηδείως, εἰ μὴ ἀνάνδρως, κατεφρίφθη ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου· εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι, εὐθὺς ὡς ἀνακτήσει ποιάν τινα ἐπιρροήν, θὰ ἀνταποδώσῃ τὰ ἴσα καὶ πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Δηλιγιάννην, πείθων τὴν Βουλὴν ὅτι τὸ νῦν ὑπουργεῖον οὐδὲν πράττει πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς ὑποθέσεως. Ὡς ἅπαντες οἱ σθεναροὶ καὶ ἐπιχειρηματίαι πολιτικοὶ ἐν χώρᾳ φλεγομένῃ ὑπὸ τοῦ πόθου τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ὁρίων της, ἀφ' ὅτου ὁ Καβοὺρ ἔδωκε τὸ παράδειγμα, ὁ κ. Τρικούπης ὡς πρωθυπουργὸς ἐδαπάνα δαψιλῶς τὸ χρῆμα ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Τὸ ναυτικὸν πρὸ πάντων ἦν τὸ εὐνοούμενον ἀντικείμενον τῆς οἰκονομικῆς γενναιοδωρίας, πιστεύομεν δὲ ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης, καίτοι πομπωδῶς ἀναλαβὼν τὴν καλλιέργειαν καὶ ἐξύψωσιν τῶν οἰκονομιῶν τοῦ δημοσίου πλούτου, δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐλαττώσῃ τὸ κονδύλιον τοῦτο τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ φυσικὴ κλίσις τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν ναυτικὴν ζωήν, εἶνε ἀρχαία, ὅσον καὶ ἡ Σαλαμὶς ἢ μᾶλλον ὅσον ἡ Ὀδύσσεια· εἶνε δὲ ὅλως φυσικαὶ αἱ προσπάθειαι αὐτῶν, ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς φήμης των ἐν τῇ θαλάσσῃ. Πραγματογνώμονες ὁμολογοῦσιν, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν εὑρίσκεται εἰς ἐξαίρετον κατάστασιν καὶ εἶνε ἀπείρως ὑπέρτερον παντὸς ναυτικοῦ, ὅπερ ἡ Τουρκία θ' ἀντέτασσε κατ' αὐτοῦ. Τὰ πρὸς κατασκευὴν καὶ ἐξοπλισμὸν αὐτοῦ ἀπαιτούμενα χρήματα ὡρίσθησαν οὐχὶ ἄνευ δυσκολίας τινός, ἐν τοσούτῳ οὐδεμία λόγου ἀξία φωνὴ ἠγέρθη ἐναντίον τοῦ εἴδους τούτου τῶν ἐξόδων τόσον συμφυοῦς πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τοὺς ἐθνικοὺς πόθους.

Ἀλλὰ νῦν, ὅτε ἡ Ἑλλὰς κέκτηται ὅπλον τόσον ἐξαίρετον καὶ εὐμεταχείριστον, τί μέλλει νὰ πράξῃ δι' αὐτοῦ; Εἶνε ἐρώτησις τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες ἀπευθύνουσιν ἑαυτοῖς· καὶ πιστεύομεν, ὅτι τὴν ἐρώτησιν ταύτην ὁ κ. Τρικούπης θέλει ὑποβάλει ἀπ' εὐθείας καὶ ἐπισήμως εἰς τοὺς συμπατριώτας αὐτοῦ καὶ τὴν ἑλληνικὴν Βουλήν, νῦν ὅτε ἐπεράτωσε τὰς διαφόρους περιηγήσεις του εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας. Τὸ ναυτικὸν ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν ἐκείνην τῶν πραγμάτων, ἅτινα δεόντως περιγράφονται ὡς φθαρτά, καὶ εἴτε τὰ πλοῖα καθίστανται ἄχρηστα ἐν τοῖς ἐξαρτήμασιν καὶ ἐξοπλισμοῖς αὐτῶν, εἴτε ὁ χρόνος βραδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς ἄγει αὐτὰ εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν. Τὸ θωρηκτὸν δὲν εἶνε ὅμοιον πυροβόλῳ, ὅπερ δύναται ν' ἀνθέξῃ ἐπὶ μακρότατον χρόνον εἴτε ἐν ἐνεργείᾳ εἴτε παρημελημένον. Οὕτω, καίτοι ἡ Ἑλλὰς κατέχει τὴν στιγμὴν ταύτην ἰσχυρὸν σχετικῶς στόλον, ἡ χρησιμότης τοο μεγάλως θέλει παραβλαβῇ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ὑπὸ ὅλως φυσικῶν αἰτίων. Πλουσιώτερα κράτη ὑφίστανται προθύμως τ' ἀπαιτούμενα δι' ἐπισκευὰς ἔξοδα, ἀλλ' οἱ Ἕλληνες δὲν δύνανται νὰ χορηγῶσι πάντοτε διὰ τὴν διατήρησιν φοβεροῦ ναυτικοῦ, εὑρίσκονται δὲ ἐν μεγάλῃ ἀγωνίᾳ, ἵνα χρησιμοποιήσωσι τὸ ναυτικὸν τῆς χώρας, καθ' ὃν χρόνον τοῦτο εἶνε νεότευκτον καὶ δύναται πιθανῶς νὰ μεγαλουργήσῃ· οὐδ' ἔχουσι τὸν ἐλάχιστον δισταγμόν, ὅσον ἀφορᾷ μάλιστα τὸν τρόπον καθ' ὃν τοῦτο πρέπει νὰ δράσῃ· ἔκπαλαι θεωροῦσι τὴν Τουρκίαν φυσικὸν ἐχθρόν. Ἀλλὰ τίνι τρόπῳ θὰ περιέλθωσιν εἰς ἔριδας προς τὴν Τουρκίαν χωρὶς νὰ προκαλέσωσι συνάμα τὴν ἐπέμβασιν τῶν μεγάλων δυνάμεων; ἰδοὺ τὸ ζήτημα. Εἰς δεδομένην τινὰ περίστασιν, ἐπιστεύθη γενικῶς ἐν Ἀθήναις, ὅτι ἡ Κρήτη θὰ παρεῖχε τὴν πολυπόθητον εὐκαιρίαν.

Ἀλλ' ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐπεσκέφθη τὴν Κωνσταντινούπολιν, συνεβούλευσε τὸν Σουλτάνον νὰ ἐνεργήσῃ ἀποφασιστικῶς κατὰ παντὸς κινήματος ἐν τῇ νήσῳ, ἡ τοιαύτη δὲ συμβουλὴ ἐπέφερε συνεπῶς τὴν ἀποθάρρυνσιν εἰς τὰ ἐπαναστατικὰ σχέδια τῶν Ἑλλήνων. Οἱ Ἕλληνες ψέγουσι τὸν Σουλτάνον ὡς ἐπιορκήσαντα προς τοὺς ἐν Κρήτῃ χριστιανοὺς εἰς τὸ ζήτημα τῶν προνομίων, ἀλλὰ σαρέστατον τυγχάνει, ὅτι οἱ Κρῆτες οὐδόλως σκοποῦσι νὰ διακινδυνεύσωσι τὴν ζωήν των καὶ νὰ περιέλθωσιν εἰς περιπλοκὰς μετὰ τῶν ἀρχῶν διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Πιθανολογεῖται δὲ ὅτι μόνον ἐνδεχομένη τις ὑπόσχεσις καὶ προσδοκία ἀνεξαρτησίας ἠδύνατο νὰ ἐξωθήσῃ αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα ἐκ νέου καὶ ὑποκινήσωσι μεγάλην ἐπανάστασιν. Ἀλλ' ἡ ὑπόσχεσις αὕτη δὲν δύναται νὰ προέλθῃ ἢ ἐκ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος· εἶνε δὲ προπαρεσκευασμένος ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ δώσῃ τοιαύτην τινὰ ἐλπίδα; Καὶ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, εἶνε ὁ κ. Τρικούπης διατεθειμένος νὰ ὑποκαταστήσῃ τὸν ἀντίπαλόν του διεγείρων ταραχήν τινα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον; Ὁ δυνάμενος ν' ἀποκριθῇ εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας θὰ εὑρίσκηται εἰς θέσιν νὰ ὁμιλήσῃ μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ αὐθεντίας περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος. Εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Ἑλλάδι καταλαμβάνεται ὑπὸ σφοδρᾶς ἀνυπομονησίας ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ, συγχάνοντος τοσοῦτον πολυδαπάνου συνάμα δὲ τοσοῦτον δραστηρίου ἀλλ' ἀντισχύου. Ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ὑπάρχει ἀπροθυμία πρὸς πόλεμον, ἀρκεῖ μόνον νὰ βεβαιωθῶσιν, ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις δὲν θὰ παρεμποδίσωσι τὰς ἐνεργείας των· ἀντικείμενα δὲ τοῦ πολέμου θὰ ἦτο ἐν τοῖς πρώτοις ἡ Κρήτη. Οἱ ἐν Κρήτῃ Χριστιανοὶ οὐδεμίαν θὰ εἶχον ἐλπίδα ἐπιτυχίας ἀντιπαρασκόμενοι πρὸς τὰ τουρκικὰ στρατεύματα, ἂν μὴ ἐτύγχανον ἐμψυχώσεως ἢ ἀρωγῆς ἐξ Ἀθηνῶν· ἡ τοιαύτη δὲ βοήθεια θὰ ἐξαποστέλλετο εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν ἑλληνικοῦ στρατοῦ, εἴτε ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ὅπερ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας ἀποβίβασιν εἰς τὴν νῆσον νέου στρατοῦ.

Οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ καὶ τὰς δύο ταύτας ἐπιχειρήσεις, τότε δὲ — ἐὰν οὐδεμία ἐπέμβασις ἐλάμβανε χώραν — ἡ Κρήτη θὰ προσετίθετο εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, δὲν πρέπει νὰ ἐκπλησσώμεθα, διότι ὁ Σουλτάνος κατελήφθη ὑπὸ φόβου καὶ μελετᾷ οἰκονομικὸς συνδυασμούς, οἵτινες θὰ τῷ ἐξοικονομήσωσι τὸ ποσὸν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου λίρ. διατεθησομένου ὑπὲρ τοῦ τουρκικοῦ ναυτικοῦ. Καὶ εἶνε ἐκτὸς ἀφισβητήσεως ἡ λυπηρὰ ἀνάγκη τῆς τοιαύτης δαπάνης, οὐδεὶς ὁ ἐθελοτυφλεῖ ἐν Τουρκίᾳ προκειμένου περὶ τοῦ εἰδικοῦ τούτου κινδύνου, ὅστις ἐξήγειρε τὸν τρόμον τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμίτ. Ἡ Τουρκία διὰ τῶν μέσων, ἅτινα νῦν ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της, δυσκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ νὰ καταστήσῃ τὴν Κρήτην ἐπισφαλῆ διὰ τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα· καὶ ἡ Τουρκία δὲ καὶ ἡ Εὐρώπη δέον νὰ προπαρασκευασθῶσι διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς τοιαύτης ἀποπείρας ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Ἕλληνες ἀναχαιτίζονται μέχρι τοῦδε μόνον ἐκ τῆς πιέσεως τῶν μεγάλων δυνάμεων· ἡ πίεσις δὲ αὕτη ἠδύνατο εὐκόλως νὰ γείνῃ ἀσθενεστέρα, ἂν ὁ κ. Τρικούπης, ἅμα τῇ εἰς Ἀθήνας ἀφίξει του κατήρχετο σφοδρᾶς προσβολῆς ἐναντίον τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ δήθεν ἀπαθείᾳ καὶ ἀναρμοδιότητι εἰς ζητήματα, ἅτινα ἀφορῶσι ζωτικὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Τρικούπης, ἀναμφιβόλως τὸ καθ' ἑαυτὸν ἔπραξεν ὅ,τι ἠδυνήθη, ἵνα γνωρίσῃ τὰς ἐνδομύχους σκέψεις τῶν κυριωτέρων Εὐρωπαίων ἡγεμόνων καὶ πολιτικῶν, τὰ συμπεράσματα δὲ αὐτοῦ δὲν θὰ συνᾴδωσιν ἀναγκαίως πρὸς τὰς διαβεβαιώσεις ἃς παρ' αὐτῶν ἔλαβεν.

Ἀνέλαβον νὰ ἀποτρέψωσιν αὐτὸν εἰς ἐνδεχομένας ἐνεργείας, ὑπαινισσόμενοι, οὕτως ὅτι ἡ ἐπέμβασις τῶν ξένων δυνάμεων θὰ ἐπήρχετο ἐν καιρῷ ἵνα θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἐχθρικὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῆς Τουρκίας. Ἀλλὰ δυνατὸν ὁ κ. Τρικούπης νὰ παρενόησε, καὶ οὐδόλως παράδοξον, τὰς ἀπειλὰς ταύτας καὶ νὰ κατεπείσθη, ὅτι οὐδεμία Εὐρωπαϊκὴ δύναμις θὰ ἐρρίψοκινδύνευε νὰ ὑποκινήσῃ γενικὸν πόλεμον, ὅπως ἀποτρέψῃ τὴν μεταφορὰν μιᾶς νήσου ἀπὸ ἑν Κράτος εἰς ἕτερον. Εἶνε ζήτημα ὑψίστης σπουδαιότητος ὅτι ὁ κ. Τρικούπης καὶ οἱ συμπατριῶται του δὲν πρέπει νὰ περιπέσωσιν εἰς πεπλανημένους ὑπολογισμοὺς περὶ τούτου. Αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις δυνατὸν νὰ ἀπέχωσι τοῦ πολέμου· ἀλλὰ δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι δὲν θὰ εὑρεθῇ ἐξ αὐτῶν τις, ἡ ὁποία νὰ προτιμήσῃ νὰ περιέλθῃ μᾶλλον εἰς περιπλοκήν τινα, ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ οὕτωσὶ τὴν ἀκρωτηρίασιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Ὁ κ. Τρικούπης θὰ ἦτο περισσότερον ὑποκείμενος εἰς αὐταπάτας παρ' ὅσον μέχρι τοῦδε, ἂν ἐφαντάζετο ὅτι ἐπιδρομὴ τις κατὰ τῆς Τουρκίας δύναται νὰ περιορισθῇ ἐκεῖ μόνον. Εἶνε τόσοι πολλοὶ οἱ μνησικακοῦντες τοῦ τουρκικοῦ κράτους, ὥστε ἀδύνατον νὰ μὴ διεξεγερθῇ ἡ ὀρεξις αὐτῶν ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς Ἑλλάδος ἁρπαζούσης ἐξαίρετον τεμάχιον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶνε ἀπολύτως βέβαιον—δέον δὲ τοῦτο νὰ ζυγισθῇ καλῶς ἐν Ἀθήναις,—ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις θὰ προνοήσωσι μᾶλλον περὶ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῶν συμφερόντων ἢ περὶ ἐκείνων τῶν ἐν Κρήτῃ Χριστιανῶν καὶ τῆς ἀφηρημένης θεωρίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἑνότητος. Εἰμεθα δὲ εἰλικρινεῖς φίλοι τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκρίναμεν ἀναγκαιότατον νὰ δώσωμεν αὐτῇ τὴν τοιαύτην παραίνεσιν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 29 Ὀκτωβρίου. Ἐξ εἰδήσεων ἐκ Σόφιας ἀναγγέλλεται ὅτι ὁ Μητροπολίτης Μεθόδιος κατὰ διαταγὴν τοῦ Σταμπούλωφ συνελήφθη καὶ ὡδηγήθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἡ σύλληψίς του ἐγένετο, καθ' ἣν στιγμὴν ἀνεχώρει εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅτι τὸ διαβατήριόν του δὲν ἦτο κανονικῶς ἐκδεδομένον. Ὁ μητροπολίτης Μεθόδιος δὲν ἠδυνήθη ν' ἀναχωρήσῃ εἰμὴ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τῆς κρατήσεώς του.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 29 Ὀκτωβρίου. Ὁ κ. Μηταξᾶς ἐπέδωκε σήμερον τὰ διαπιστευτήριά του εἰς τοὺς ἀντιβασιλεῖς· οἱ ἀνταλλαγέντες ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ λόγοι ἐκφράζουσιν εὐχὰς περὶ ἐνισχύσεως τῶν φιλικῶν δεσμῶν τῶν συνδεόντων ἤδη τὴν Ἑλλάδα καὶ Σερβίαν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 30 Ὀκτωβρίου. Κατὰ διαταγὰς τοῦ Ναυαρχείου οἱ Κυβερνῆται τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ τελέσωσιν Γυμνάσια πυροβολικὰ εἰς ξένας θαλάσσας ὀρείλουσιν πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ λάβωσι τὴν ἄδειαν τῶν Κρατῶν ἐκείνων, εἰς τὰ ὕδατα τῶν ὁποίων προτίθενται νὰ τελέσωσι τὰ γυμνάσια ταῦτα καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν ὁμοίου εἴδους πρὸς τὸ Σιγγρὶ ζητήματος, ὅπερ προὐξένησαν εἰς σύμπασαν τὴν Εὐρώπην μεγάλην αἴσθησιν.

ΛΟΔΔΙΝΟΝ αὐθημερόν. Εἰς συνέντευξιν τινα, ἣν ἔλαβεν μετὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Ἡμερησίων Νέων» ἐν Σοφίᾳ ὁ κ. Σταμπούλωφ, μεταξὺ τῶν ἄλλων πραγμάτων εἶπεν ὅτι σκοπεύει νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του καθ' ἣν ἡμέραν αἱ δυνάμεις αἱ ὑπογράψασαι τὴν Βερολίνειον συνθήκην ἀναγνωρίσουν τὸν πρίγκιπα Φερδινάνδον ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29 Ὀκτωβρίου.

Ἑλληνικὰ δάνειον...	366,
Γαλλικὰ τοῦ 3 0/0	94.92
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	475.
Δάνειον τουρκικὸν	17.05
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	25.22

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95.
Νέον ρωσσικὸν	92.50
Ἑλληνικὸν 5 0/0	73,50
» 4 0/0	58.50
Αἰγυπτιακὸν	88,80
Ἰταλικὴ ράντα	88.
Προεξοφλητικὸς τόκος	4 0/0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Χθὲς περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ. ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Κουμουνδοῦρος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ προσωπάρχου αὐτοῦ κ. Χαντζηκυριακοῦ ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν πρὸς τὸν ἀντιναύαρχον τοῦ αὐστριακοῦ στόλου ἐπὶ τῆς Φρεγάτας Radesky, κατὰ τὴν ἔξοδόν του δὲ ἐχαιρετίσθη διὰ κανονιοβολισμῶν.

Κατὰ τὴν τετάρτην δὲ μετὰ μεσημβρίαν ἐπίσης ἐπεσκέφθη τὸν ἀντιναύαρχον καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Δελιγεώργης.

×

Ο κ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Χθὲς ἀφίκετο διὰ τοῦ κατκπλεύσαντος Αὐστριακοῦ ἐκ Κ|πόλεως ὁ κ. Μαυρομμάτης πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

×

ΓΑΛΛΟΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκετο χθὲς εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Φιγαρὼ κ. Στέφανος Κρωσλῶδ.

×

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

Ἀπενεμήθη ὁ σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν δήμαρχον Μόσχας κ. Alexeef.

×

Ο κ. Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Διὰ Β. Διατάγματος δημοσιευθέντος χθὲς ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων του ὡς τακτικοῦ ἀναπληρωτοῦ παρὰ τῷ πλημελοδικείῳ Ἀθηνῶν ὁ κ. Α. Ἀλεξάνδρου.

×

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

Αὐστριακὴ διαταγὴ ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἀνυποτάκτων κληρωτῶν πολλῶν ἐτῶν οἵτινες μέχρι τοῦδε ἔμενον ἀκατεδίκαστοι καὶ οἱ ὁποῖοι ἀνέρχονται εἰς οὐκ ὀλίγους.

×

ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ

Ὁ ἐπιλοχίας ὁπλοπαιὸς τοῦ ὁπλοστασίου κ. Βασσόπουλος κατώρθωσε νὰ μετατρέψῃ τὸ ὅπλον Γρὰζ εἰς ἐπανελληπτικὸν ὅλως ἰδιόρρυθμον δεχόμενον καὶ αὐτὸ ὡς τὰ τοιοῦτου εἴδους Εὐρωπαϊκὰ 5 βολάς, ὑπέβαλε δὲ τὴν ἐφεύρεσίν του πρὸς δοκιμὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὅπερ τὸ ἔστειλε εἰς τὸ πυροβολικὸν πρὸς ἐξέτασιν· ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἴμεθα οἱ νοημονέστεροι ἄνθρωποι ἀλλ' ὅτι μᾶς λείπουν τὰ μέσα διὰ νὰ χρησιμοποιῶμεν τὴν νοημοσύνην μας.

×

ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΠΝΙΓΜΟΣ

Ἐνῷ προχθὲς κατεγίνετο ὁ ἐργάτης Μολοχίτης εἰς τὸν καθαρισμὸν βόθρου ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ἀντ. Μουστάκα ὀλίσθησε ὁ τελαίπωρος καὶ ἐθυθισθεὶς ἐντὸς τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐπνίγη.

×

ΑΓΡΙΟΣ ΦΟΝΟΣ

Προχθὲς μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἀεριόρωτος συνεπλάκησαν οἱ ἐργάται Ι. Κορδάτης ἐκ Κρήτης μετὰ τοῦ Ἀνδρέου Κουτσῆ καὶ Πετ. Λουκέᾳ ἐκ Λεύκτρου τῆς Λακωνίας, ἐνῷ δὲ ὁ πρῶτος εἶχε ἔλθει εἰς χεῖρας μετὰ τοῦ τρίτου, εὑρὼν εὐκαιρίαν ὁ Ἀνδρέας Κουτσῆς ἀνέσπασε ἀμφίστομον μάχαιραν ἣν ἐπανειλημμένως καὶ μετ' ἀγρίας μανίας ἐνέπηξε εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος τοῦ Π. Λουκέᾳ ὅστις ἀμέσως ἐξέπνευσε μεταφερθέντος τοῦ πτώματός του εἰς τὸ δημοτικὸν Νοσοκομεῖον, ὁ δὲ δράστης μετὰ τοῦ ἄλλου ἐδραπέτευσαν.

×

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων ὅτι τηλεγράφημα στάλεν ἐκ Παρισίων καὶ διευθυνόμενον πρὸς τὸν κ. Ν. Νάσσαν ἔμεινε μέχρι χθὲς ἐν τῷ τηλεγραφείῳ καὶ κατόπιν ἐρεύνης εὑρέθη εἰς τὰ χρονοτούλαπα τοῦ τηλεγραφείου. Τὸ νὰ πληροφορῆται τις δι' ἐπιστολῶν ὅτι τῷ ἔστειλε τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἀναζητῶν νὰ τὸ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ τηλεγραφείου ὑποθέτομεν ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία δύναται νὰ ὀνομασθῇ.

×

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Παρουσιασθέντων καὶ ἄλλων μειοδοτῶν ἐπανελήφθη ἡ μειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς καθαρισμὸν τῆς πόλεως, καθ' ἣν ἀνεδείχθη καὶ ἐκ δευτέρου ὡς τελευταῖος μειοδότης ὁ αὐτὸς Περικλῆς Χαλᾶς, ἀντὶ 60,000 μόνον δρ. διὰ δεκαετετράμηνον διάστημα ἀπέναντι 80,000, τὰς ὁποίας εἶχε προσφέρει κατὰ τὴν πρώτην δημοπρασίαν, οὕτω δὲ φανερὸς ὠφελεῖται τὰς 20,000 δρ. ὁ δῆμος μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι δὲν γνωρίζομεν ἐὰν θὰ ἐργασθῇ μετὰ τῆς αὐτῆς δραστηριότητος, μεθ' ἧς θὰ εἰργάζετο, ὅτε ἀνέλαβε ταύτην ἀντὶ 80,000 δρ.

Ἐγγυηταὶ παρουσίασε τοὺς κ.κ. Θ. Δαλέκον καὶ Θ. Μαμάκην.

×

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σήμερον συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Πειραιῶς.

×

ΚΑΤΑΠΛΟΙ

Κατέπλευσαν χθὲς εἰς Πειραιᾶ δύο αὐστριακὰ καὶ ἓν ἀγγλικὸν ἀτμόπλοια μετὰ διαφόρων ἐμπορευμάτων, καθὼς καὶ ἓν γερμανικὸν μετὰ 1100 κιβωτίων πυρίτιδος προερχομένης ἐκ Γερμανίας.

×

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΕΩΝ

Σημαιοστόλιστος εἰσῆλθε χθὲς εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς τὸ ἀτμόπλοιον «Σίρνος-Εὔβοια», καὶ πλῆρες ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν Σπετσῶν μεταβάντων ἐντεῦθεν ἐκλογέων, κατὰ τὰς πληροφορίας δὲ αὐτῶν, ὁ ἀνακηρυχθεὶς βουλευτὴς Σπετσῶν κ. Μπούμπουλης ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας τὸ Σάββατον.

×

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Χθὲς ἐδικάσθη ἐν τῷ κακουργιοδικείῳ ὁ Ἰωάν. Παπασμαὶς κατηγορούμενος ὅτι πρὸ ἑνὸς ἔτους ὡς ἀμπελοφύλαξ ἐφόνευσε ἐν Ἀμαρουσίῳ πολίτην τινὰ εἰσελθόντα ἐν τῇ ἀμπέλῳ ὅπως ἀφαιρέσῃ σκαρυλάς· μετὰ τὸ πέρας τῆς διαδικασίας ἐξεδόθη ἀπόφασις δι' ἧς κατεδικάσθη εἰς ἕνδεκα ἐτῶν δεσμά.

×

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ὁ ἐνωμοτάρχης Ἀντώνιος Πετσάλης ἀνεκάλυψεν καὶ κατέσχεν ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ Ἰωάννου Πολυχρονοπούλου κατὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων 13 ὀκκάδες κεκομμένου καπνοῦ σιγαρέτα καὶ ἱκανὸν ποσὸν ἀσφραγίστου σιγαροχάρτου.

×

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Ἀπῆλθεν χθὲς εἰς Πόρον ἡ Σαλαμινία πρὸς μεταφορὰν ναυτῶν.

***

Συνελήφθησαν οἱ κατὰ τὴν προχθεσινὴν νύκτα πυροβολήσαντες κατὰ τοῦ Κ. Κυρύκου παρὰ τὸν ναὸν τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης καὶ ἀπεστάλησαν τῇ εἰσαγγελείᾳ.

***

Ἀνεκαλύφθη ὁ κλέψας ἐκ τοῦ σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Πελοποννήσου τὴν βαλίζαν τοῦ ἰταλοῦ Φιλοσοροπούλου· ἡ δὲ βαλίζα παρεδόθη εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦ Σ. Π. Α. Π. κ. Χρ. Χρηστοδουλίδου.

***

Ἐκλάπη ἐν κιβώτιον μὲ 10 δραχ. ἐκ τοῦ παντοπωλείου τοῦ κ. Κουρλιμπίνη.

***

Ἐπὶ τοῦ κατοπλεύσαντος αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπέθανεν αἰγυπτίδιος ἐπβάτης τις, ἐφ' οὗ εὑρέθησαν 800 ὀθωμανικαὶ λίραι.

***

Ἀρίκετο ἐκ τῆς Ἑσπερίας ὁ διοικητὴς τῆς Σχολῆς τῶν εὐελπίδων κ. Μίνως.

***

Κατεσχέθησαν χθὲς παρὰ τὴν συνοικίαν Μουνυχίας ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων ὑπὲρ τὰ 50 σταθμὰ διαφόρου βάρους, καθότι ταῦτα δὲν ἔφερον τὴν ἀπαιτουμένην σφραγῖδα τῆς Ἀστυνομίας.

Κατεσχέθη ἐν Χαλκίδι πλοῖον 25δραχμον ὅπερ προσήχθη ὑπό τινος ἐμπόρου τῷ ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικ. Τραπέζης.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

Ἐκ τῶν Βυζαντινῶν φύλλων ἀποσπῶμεν τὰ ἑπόμενα περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Πατριάρχου.

Κατὰ τὴν 1 μ. μ. συνῆλθον ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Συνελεύσεως 78 ἐν ὅλοις μέλη μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἐκ τῆς πρώτης συνεδριάσεως ἀποχωρήσαντες 24. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ τῶν πρακτικῶν καὶ σύντομον τινα προσλαλιὰν τοῦ μεγάλου Λογοθέτου Ἀριστάρχου, ἠρξατο ἡ διανομὴ τῶν ψηφοδελτίων καὶ ἡ ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν 4 διακλογέων δύο Ἀρχιερέων καὶ δύο λαϊκῶν. Μετὰ δὲ τὴν διακλογὴν ἐξελέγησαν ὑποψήφιοι ὁ Νικομήδειας Νεόφυτος διὰ 48 ψήφων, ὁ Μιτυλήνης Κωνσταντῖνος διὰ ψήφων 47 καὶ ὁ Βελεγράδων Δωρόθεος διὰ 42, πρῶτος δὲ ἐπιλαχὼν ἦλθεν ὁ πρώην Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακεὶμ διὰ 35 ψήφων.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνακήρυξιν τῶν τριῶν ἐπιτυχόντων ὑποψηφίων ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ τῶν παραπιδημούντων ἀρχιερέων κατῆλθον εἰς τὸν Πατριαρχικὸν ναόν, ἔνθα ἐψάλη ἡ συνήθης τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀκολουθία μεθ' ἣν οἱ ἅγιοι Συνοδικοὶ προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πατριάρχου καὶ τοιοῦτος ἀνεκηρύχθη ὡς γνωρίζομεν, διὰ 12 ψήφων ὁ Νικομήδειας Νεόφυτος πρὸς κοινὴν ἀγαλλίασιν τοῦ τε κλήρου τοῦ ἐκλέξαντος αὐτὸν καὶ τοῦ ἀπείρου πλήθους τοῦ συνωστιζομένου εἰς τὰς Πύλας τοῦ Πατριαρχείου. Μετὰ δὲ τοῦτο ὁ Πατριάρχης μεθ' ἁπάσης τῆς Ι. Συνόδου καὶ λοιπῶν προϋχόντων ἀνελθὼν εἰς τὰ πατριαρχεῖα ἔλαβεν τὴν Πατριαρχικὴν ῥάβδον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἁγίου τοποτηρητοῦ εἰπόντος εἰς αὐτὸν «λάβε τὴν ῥάβδον Σου καὶ ποίμαινε τὸ ποίμνιόν Σου.»

ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΤΟΥΡΚΙΑ

Γράφουσι τῷ «Χρόνῳ» ἐκ Παρισίων: «Παράδοξος θρύλλος ἔφθασεν μέχρις ἐμοῦ ἐκ Κ)πόλεως, ὡς προερχόμενος δὲ ἐξ ἐπισημοτάτης πηγῆς, ἐνδεικνύει ὅτι ἡ γνώμη ἐκείνων οἵτινες ἐπηρώτησαν τὸν κ. Ριβῶ περὶ τῆς ἐξουδετερώσεως τῆς Αἰγύπτου δὲν ἦτο ἐσφαλμένη. Ἐγνώσθη ποτὲ ὅτι ἡ Πύλη διεπραγματεύετο μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης τὴν μετατροπὴν τοῦ δανείου, δι' οὗ οἱ τουρκικοὶ σιδηρόδρομοι ἠνοῦντο ὅπως συνδεθῶσι μὲ τὰς ἄλλας γραμμὰς ἐν τῇ χερσονήσου τοῦ Αἴμου. Ἡ μετατροπὴ αὕτη θ' ἀφήσῃ πλεόνασμα 500,000 μέχρις 600,000 λιρῶν τουρκικῶν προωρισμένων φαίνεται διὰ τὴν κατασκευὴν πολλῶν θωρηκτῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Τουρκικοῦ στόλου.

Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐμβάλλει εἰς ποικίλας σκέψεις ἐκείνους, οἵτινες γνωρίζουσι τὴν ποιότητα τοῦ τουρκικοῦ στόλου καὶ ἰδίᾳ ἐκείνους. οἵτινές εἰσιν ἐν γνώσει τῆς σμικρᾶς πιθανότητος, ὅτι ὁ στόλος οὗτος θ' ἀφήσῃ ποτὲ τὰ ὕδατα τῆς Κωνσταντινουπόλως, καὶ τῶν σπουδαίων λόγων, εἰς οὓς τοῦτο ὀφείλεται. Ἀλλ' αἱ δηλώσεις, αἵτινες μοὶ ἐγένοντο ὑπὸ πρώην, καὶ δύναμαι νὰ εἴπω, μέλλοντος πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰς ὁποίας ὁ «Χρόνος» ἐδημοσίευσε, κατὰ πολὺ ἀναμφιβόλως ὑπεξέκαυσαν τὸν πόθον τῆς Πύλης τοῦ ν' αὐξήσῃ τὸν στόλον της οὕτως, ὥστε ἡ Ἑλλὰς νὰ μὴ δύναται πλέον νὰ καυχᾶται, ὅτι ἡ ναυτικὴ αὐτῆς δύναμις εἶνε μεγαλειτέρα τῆς Τουρκίας. Ἐν τούτοις ὁ Ἕλλην ναύτης εἶνε πολὺ ἀνώτερος τοῦ Τούρκου, καὶ ὁ στόλος τῆς Τουρκίας θὰ ἦτο μυριάκις κατώτερος τοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἂν μὴ ἡ Τουρκία ἐνίσχυε τὸν ἑαυτῆς. Εἶνε εὐνόητος, ὅθεν ὁ πόθος τοῦ Σουλτάνου τοῦ νὰ διατεθῇ τὸ περίσσευμα τοῦ δανείου πρὸς κατασκευὴν τῶν πολεμικῶν σκαφῶν, καίτοι, ἐπαναλαμβάνω, ὑπάρχει ἀμυδρὰ ἐλπὶς, ὅτι ὁ στόλος οὗτος θ' ἀποπλεύσῃ ποτὲ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΝ ΚΙΝΑ

Ἐκ Χρόνων ἀναγγέλλεται ὅτι οἱ παπαιδευμένοι καὶ οἱ εὐγενεῖς τοῦ Οὐρανίου κράτους ἐξέδοντο προκήρυξιν δι' ἧς διατάσσεται ἡ ἀναζήτησις καὶ ἔξωσις ὅλων τῶν χριστιανῶν εἴτε ὑπηκόων εἴτε παρεπιδημούντων. Ἐν Πεκίνῳ δὲ οἱ χριστιανοὶ ὑπάλληλοι ἀπειλοῦνται διὰ δυσμενείας. Ἡ προκήρυξις προτίθησιν ὅτι αἱ χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι πρέπει νὰ κατεδαφισθῶσι τὰ δὲ κτήματα καὶ ἀγαθὰ αὐτῶν νὰ δημευθῶσιν, καθόσον οἱ Κινέζοι σταθερὰν ἔχουσιν ἀπόφασιν νὰ καθαρίσωσι τὴν Κίναν καὶ ν' ἀποδιώξωσιν ὅλους «τοὺς ξένους διαβόλους».

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ ἐν Βερολίνῳ ἀπεργία τῶν στοιχιοθετῶν, ἔλαβε τοσοῦτος ἐσχάτως διαστάσεις, ὥστε αἱ πλεῖσται τῶν ἐφημερίδων μετὰ μεγάλης δυσκολίας κατορθοῦσι νὰ ἐκδίδωνται. Πολλαὶ ἐξ αὐτῶν ἐκδίδονται μὲ μίαν μόνην σελίδα, καίτοι δὲ ἐγένετο ἐκκλησις

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων

—

(Συνέχεια)

«Εἰς τοὺς ἐκλογεῖς ὑπομνησκεται πᾶσα ἀπὸ μέρους αὐτῶν καθυστέρησις φόρων»

Ἐὰν ὁ κατὰ τὴν 5ην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου ὁρειλόμενος ὑπὲρ τῶν πτωχῶν φόρος ἀπὸ μέρους τινὸς κατοικοῦντος ἐν οἰκήματι χορηγοῦντι δικαίωμα ψήφου ἐν κωμοπόλει δὲν κατεβλήθη κατὰ τὴν 1ην ἡμέραν τοῦ ἐπομένου Ἰουνίου, οἱ ἐπόπται θέλουσι γνωστοποιεῖ τοῦτο κατὰ τὴν 20ὴν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἢ πρότερον, ἐκτὸς ἐὰν ὁ τοιοῦτος φόρος κατεβλήθη προηγουμένως, ἢ ἐὰν δεόντως ἀπητήθη δι' ἐγγράφου αἰτήσεως. Θεωρητέον δὲ ἡ τοιαύτη γνωστοποίησις ὡς δεόντως γενομένη, ἐὰν ἐνεχειρίσθη πρὸς τὸν κάτοικον, ἢ ἐὰν ἀρέθη εἰς τὴν τελευταίαν ἢ συνήθη αὐτοῦ κατοικίαν, ἢ εἰς τὰς χεῖρας ἄλλου κατοικοῦντος ἐν τῷ οἰκήματι, διὰ τὸ ὁποῖον εἶνε καταβλητέος ὁ φόρος. Ἐὰν δὲ οὐδεὶς τοιοῦτος δύναται νὰ εὑρεθῇ, ἡ γνωστοποίησις αὕτη θεωρεῖται ὡς δεόντως γενομενη, ἐὰν ἐτοιχοκολλήθη εἰς πασιφανὲς μέρος τοῦ οἰκήματος. Πᾶς ἐπόπτης ἐκ προμελέτης μὴ ἐπιδοὺς τὴν τοιαύτην γνωστοποίησιν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις ἐγγραφὴν τινος, εἶνε ἔνοχος παραβάσεως τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἐγγραφῆς νόμων.

«Οἱ ἐπόπται ὀφείλουσι νὰ καταρτίζωσι κατάλογον τῶν καθυστερούντων τοὺς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν φόρους.»

Οἱ ἐπόπται πάσης ἐνορίας ὀφείλουσιν κατὰ τὴν 22αν ἡμέραν τοῦ Ἰουλίου, ἢ πρότερον, ἑκάστου ἔτους νὰ καταρτίζωσι κατάλογον περιέχοντα τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν παντός, ὅστις κατὰ τὴν 20ὴν ἡμέραν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἢ πρὸ αὐτῆς, δὲν κατέβαλεν ὅλους τοὺς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν φόρους τοὺς ὑπ' αὐτοῦ καταβλητέους δι' οἱονδήποτε οἴκημα κείμενον ἐντὸς τῆς ρηθείσης ἐνορίας, πρὸ τῆς ὅης ἡμέας τοῦ ἀμέσως προηγηθέντος Ἰανουαρίου, καὶ ὁ ἐπόπτης ὀφείλει νὰ ἔχῃ παρ' ἑαυτῷ τὸν ρηθέντα κατάλογον, ὅπως ἐλευθέρως ἐπιθεωρῆται ὑρ' οἱουδήποτε ἀνθρώπου, καθ' οἱανδήποτε ὥραν μεταξὺ τῆς 10 Π. Μ. καὶ τῆς 4 Μ. Μ. οἱαςδήποτε ἡμέρας, ἐξαιρουμένης τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὰς πρώτας δεκατέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν 22αν ἡμέραν τοῦ Ἰουλίου. Πᾶς ἐπόπτης ἐκ προμελέτης παραμελῶν τῆς καταρτίσεως τοῦ τοιούτου καταλόγου, ἢ μὴ ἐπιτρέπων τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτοῦ, εἶνε ἔνοχος παραβάσεως τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἐγγραφῆς τῶν ἐκλογέων νόμων.

«Ἐγγραφὴ τῶν ἐκλογέων».

Οἱ ἐπόπται πάσης ἐνορίας ἢ πόλεως ὀφείλουσι νὰ καταρτίζωσι καταλόγους πάντων ἐκείνων, οἵτινες δικαιοῦνται εἰς ψῆφον ἐν ταῖς κομητείαις ὡς ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῶν κατοχῆς οἰκημάτων καθαρᾶς ἐτησίας ἀξίας οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν δέκα λιρῶν, κατὰ τὸν περὶ ἐγγραφῆς τῶν ἐκλογέων ἐν ταῖς κωμοπόλεσι νόμον. Ἡ αἴτησις παντὸς ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐγγραφῇ ὡς ἐκλογεὺς ὡς ἐκ τῆς κατοχῆς οἰκήματος γράφεται ἐπὶ δελταρίου χορηγουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου, καὶ πᾶσα τοιαύτη αἴτησις, ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 25ης ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου ἢ πρὸ αὐτῆς παραδίδεται εἰς τοὺς ἐπόπτας τῆς ἐνορίας, ἐν ᾗ κεῖται τὸ τοιοῦτον οἴκημα. Λεπτομερεῖς περὶ τῆς τοιαύτης αἰτήσεως παρατηρήσεις δημοσιεύονται ὑπὸ τῶν τοιούτων ἐποπτῶν κατὰ τὴν 1ην ἡμέραν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου Σεπτεμβρίου ἢ πρότερον, ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ.

«Δημοσίευσις τῶν καταλόγων ἐν ταῖς κωμοπόλεσιν.»

(Ἐν ταῖς κωμοπόλεσιν οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι δημοσιεύονται ὑπὸ τῶν ἐποπτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων. Πρέπει δὲ ὡσαύτως νὰ τοιχοκολλῶνται ἐν δημοσίᾳ καὶ πασιφανεῖ θέσει, ἐν τοῖς ταχυδρομικοῖς καὶ τηλεγραφικοῖς γραφείοις ἢ παρ' αὐτοί, καὶ ἐν παντὶ δημοσίῳ, δημοτικῷ ἢ ἐνορακῷ γραφείῳ ἢ παρ' αὐτὸ ἐντὸς τῆς ἐνορίας εἰς ἣν ὁ κατάλογος ἀναφέρεται).

«Τόποι ἐκλογῆς.»

Ἐν ἑκάστῃ κομητείᾳ οἱ εἰρηνοδίκαι οἱ ἔχοντες δικαιοδοσίαν ἐν αὐτῇ, συνερχόμενοι εἰς γενικὴν ἢ μερικὴν συνεδρίασιν, δύνανται, ἐὰν ἤθελον θεωρήσει τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ διαιρῶσι τὴν τοιαύτην κομητείαν εἰς ἐκλογικὰς περιφερείας, καὶ νὰ προσδιορίζωσιν ἐν ἑκάστῃ περιφερείᾳ τόπον ἐκλογῆς, οὕτως ὥστε ἑκαστος ἐκλογεὺς νὰ δύναται, καθ' ὅσον ἤθελεν εἶνε τοῦτο κατορθωτόν, νὰ προστρέχῃ εἰς τόπον ἐκλογῆς οὐχὶ ἀπομεμακρυσμένον (τέσσαρα μίλλια ἐὰν κατορθωτόν) τῆς ἑαυτοῦ κατοικίας. Αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ πάσης κωμοπόλεως θέλουσιν, ἐὰν ἤθελον θεωρήσει τοῦτο ἀναγκαῖον, διαιρεῖ τὴν τοιαύτην κωμόπολιν εἰς ἐκλογικὰς περιφερείας. Ἐκεῖ ἔνθα οἱαδήποτε ἐνορία ἐν τινι κωμοπόλει διαιρεῖται εἰς πλείονας τῆς μιᾶς, ἢ ἀποτελεῖ μέρος πλειόνων τῆς μιᾶς ἐκλογικῆς περιφερείας, οἱ ἐπόπται ὀφείλουσι νὰ καταρτίζωσι τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους οὕτως ὥστε νὰ διαιρῶσι τὰ ὀνόματα κατὰ τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας. Ὁ δημοτικὸς γραμματεὺς ὀφείλει νὰ φροντίζῃ ὅπως οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι ἑκάστης κωμοπόλεως ἀντιγραφῶνται, ἐκτυπῶνται, τακτοποιῶνται, ὑπογράφωνται καὶ παραδίδωνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, οὕτως ὥστε νὰ διατελῶσιν ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὴν εἰς ἐκλογικὰς περιφερείας διαίρεσιν τῆς κωμοπόλεως. Ἡ περιγραφὴ τῶν ὁρισθεισῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν καὶ πᾶσα κατὰ τὸν νόμον τοῦτον μεταβολὴ θέλει γνωστοποιεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, ὅπως ἤθελον αὗται θεωρήσει πρόσφορον. Αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ δύνανται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ἐπιφέρωσι μεταβολὰς εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ὁρισθείσας περιφερείας. Ὁσάκις οἱ τῆς ἐκλογῆς τόποι ἢ αἱ ἐκλογικαὶ περιφέρειαι μεταβάλλονται, ἢ νέοι ἐκλογῆς τόποι καὶ ἐκλογικαὶ περιφέρειαι προσδιορίζονται, τοῦτο θέλει γνωστοποιεῖσθαι ὑπὸ τῶν εἰρηνοδικῶν ὅπως ἤθελον οὗτοι θεωρήσει τοῦτο πρόσφορον· ἡ τοιαύτη δὲ γνωστοποίησις θέλει ἔχει τὸ αὐτὸ κῦρος ὡς εἰ ἐδημοσιεύετο διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

«Ὥραι ψηφορορίας ἐν τῇ πρωτευούσῃ.

(Διὰ συντόμου τινὸς νόμου ψηισθέντος κατὰ τὸ 1878, ἡ ψηφορορία ἀρχεται τῇ 8ῃ Π. Μ. καὶ παρατοῦται τῇ 8ῃ Μ. Μ. ἐν ταῖς ἑπομένοις κωμοπόλεσι· τοῦ Λονδίνου, Westminster Chelsea, Finsbury, Greenwich, Hackney, Lambeth, Marylebone, Southwark καὶ τῶν Tower Hamlets).

«Ἡ καταβολὴ τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων εἶνε παράνομος.»

Εἶνε παράνομον διὰ πάντα ὑποψήφιον καὶ πάντα ἄλλον ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνεργοῦντα κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐν οἱαδήποτε κωμοπόλει, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν ταῖς κωμοπόλεσι Eost Retford, Shoreham, Cricklade, Much, Wenlock καὶ Aylesbury, νὰ καταβάλλῃ χρήματα διὰ τὴν μεταφορὰν οἱουδήποτε ἐκλογέως εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς· καὶ πᾶσα τοιαύτη καταβολὴ θεωρεῖται παράνομος κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου τοῦ 1854 «περὶ παρακωλύσεως ἀνηθίκων πράξεων».

Αἴθουσαι ἐν αἷς γίνονται αἱ ἐκλογαί.

Κατὰ πᾶσαν ἐκλογὴν ὁ ἔφορος (returning officer) ὀφείλει, ὁσάκις ἤθελεν εἶνε τοῦτο κατορθωτόν, ἀντὶ νὰ ἐγείρῃ, παράπηγμα, νὰ μισθοῦ κτίριον ἢ αἴθουσαν, ὅπως ἐν αὐτῇ γίνηται ἡ ψηφορορία. Ἡ παροδοσις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων γενήσεται κατὰ τὸν Δεκέμβριον καὶ οὐχὶ κατὰ τὸν Νοέμβριον ὡς μέχρι τοῦδε.

«Ἀποδοχὴ ἐνορακῆς ἐλεημοσύνης.»

Οἱ ἐπόπται πάσης ἐνορίας ὀφείλουσι νὰ παρακλείπωσιν ἐκ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τῶν κωμοπόλεων ἢ τῶν κομητειῶν τὰ ὀνόματα πάντων ἐκείνων οἵτινες ἔλαβον ἐνορακὰ βοηθήματα κατὰ τοὺς ὀδδεκα μῆνας τοὺς ἀμέσως προηγουμένους τῆς 31ης τοῦ Ἰουλίου (τῆς 15ης διὰ τὰς ἐν ταῖς κωμοπόλεσιν ἐκλογάς) τοῦ ἔτους, καθ' ὃ καταρτίζεται ὁ κατάλογος.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

—

Τὰ 4,815,465 ἀγγλ. πλέθρα τῆς καλλιεργουμένης γῆς τῆς Ἰρλανδίας παρουσιάζουν ἐλάττωσιν τὸ ἔτος τοῦτο ἐν τῇ καλλιεργείᾳ των 24,000 πλέθρων, ἐνῷ ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους τὰ 10.291,100 τῶν ἐσπαρμένων χόρτου καὶ χλόης γαιωνῆνξηναν κατὰ 79 χιλ. πλέθρων.

* * *

Ἡ πόλις τῆς Λίβερπουλ ἠγόρασε τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Χόλμαν Χάντ, παριστάνουσαν τὸν Ὁρίαμβον τῶν ἀθώων, διὰ 3,620 λιρῶν.

Τὸ ποσὸν τοῦτο συνελέγη διὰ συνδρομῶν τοῦ κοινοῦ καὶ διὰ συνδρομῆς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσε 1,500 λίρας.

* * *

Μεταξὺ τῶν ἐπισκεφθέντων τὸ παρὸν ἔτος τὸ Λονδῖνον ἦτο καὶ ἡ κυρία Ἄγες, ἡς ὁ σύζυγος ἔκαμε μυθώδη πλοῦτον εἰς τὸ βιομηχανικὸν ἐμπόριον τῆς sarsaparilla

Σήμερον θεωρεῖται ἡ κυρία αὕτη, ἡ πλουσιωτέρα γκῆρα τῆς Ἀμερικῆς, ὀφεῖ δὲ περιλαίμιον ἀξίας 50 χιλ. λιρῶν, τουτέστι ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου δρ.

* * *

Ὁ κ. Ἐρρῆκος Ἴρβιν, ὁ περίφημος τῆς Ἀγγλίας τραγικὸς ἠθοποιός, εἶνε πρόεδρος ἐπιτροπῆς παραδόξου κεφαλαίου. Ἡ θυγάτηρ ἰατροῦ πλουσίου καὶ διασεκριμένου ἀπ.θνήσκουσα ἐγκατέλειψέ τινας χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν ἐν τινι τραπέζῃ τοῦ Λονδίνου, ἐκ τοῦ ἐτησίου τόκου τῶν ὁποίων διέτασε νὰ ἀγοράζηται ὁ καλλίτερος καμπανίτης οἶνος, τὸν ὁποῖον νὰ πίνουν μόνον οἱ ἠθοποιοὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὁσάκις τὸ ὀβάμα παρέχει συμπόσιον, γεῦμα, ἢ χορόν, ὅπως ἡ εὐθυμία των εἶνε φυσικωτέρα καὶ μεγαλειτέρα.

* * *

Ὁ Βασιλεὺς Γκὰν-γκαγ.ἄνας τῆς Ἀφρικῆς ἔπεμψε δῶρον πρὸς τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν γιγαντιαῖον ὀδόντα ἐλέφαντος. Ἔπεμψε δὲ αὐτὸν διὰ δύο πρέσβεων του ὑψηλοῦ βαθμοῦ. Μετὰ τὴν ὑποδοχὴν αὐτῶν παρὰ τῆς Μεγαλειότητός της περιέφερον αὐτοὺς εἰς πᾶν ἀξιοπέρι.ον τοῦ Λονδίνου. Αἱ ἐντυπώσεις αὐτῶν ὑπῆρξαν ἀνέκφραστοι. Εἰς τὸ μουσεῖον τῆς κ. Τουρσ, τὸ περιέχον ἐκ κηροῦ τὰ εἴδωλα τῶν ἐπισημοτέρων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τοῦ παρόντος καὶ παρελθόντων αἰώνων, καθὼς καὶ τὰ εἴδωλα τῶν σκληροτέρων κακούργων καὶ ἀνθρωπίνων τεράτων ἡ ἀρρκκκκκκκ προσθεῖα ἐξήπατήθη νομίσασα ὅτι τὰ εἴδωλα ταῦτα ἦσαν μόνιμοι ὄντως. Ἀληθεῖς ἄνθρωποι περιεχομένοι, ὅταν δὲ τοὺς εἶπον τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν πρέσβεων εἶπε. διατι σεῖς οἱ σοφοὶ Ἄγγλοι δὲν θέτετε τὴν ἀνάπνοὴν καὶ τὸν λόγον εἰς τὰ στόματά των, ὁ ἕτερος προσθήκεν, ὑμεῖς οἱ ἄγγλοι θεωθεωρεῖσθε ἄνθρωποι θαυματουργοί, διατί λοιπὸν δὲν ἠδυνήθητε ἔτι νὰ εὕρητε τὸν τρόπον νὰ ἐμποδίζετε τὸν θάνατον ἀπὸ τοῦ νὰ σᾶς φονεύῃ. Αἱ ἐρωτήσεις αὗται φαίνονται μᾶλλον εἰρωνικαὶ ἢ ἀποκαλυπτικαὶ. Καὶ διατὶ ὄχι· ὁ ἀμαθὴς καὶ ὁ ἄγριος ἄνθρωπος, οὐτινος τὸ κρανίον δὲν εἶνε φορτωμένον γνώσεων εἶνε πονηρότερος τοῦ πεπολιτισμένου καὶ τοῦτο ἀπεδείχθη ἐπὶ αἰώνας μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν πάλην μεταξὺ ἀγρίων καὶ Εὐρωπαίων.

* * *

Ὁ ἀγγλικὸς τύπος δημοσιεύει τὸ ἑπόμενον εἰλημμένον ἐκ τοῦ γερμανικοῦ. Γάλλος συνταγματάρχης ἔγραψε τὰ ἑξῆς πρὸς τινα φίλον του. «Οἱ Γερμανοὶ ἀληθῶς εἶνε καλοὶ στρατιῶται ἀνδρεῖοι καὶ ἔντιμοι, ἠθέλομεν εἴσθαι ὑπερήφανοι ἐὰν ἦσαν σύμμαχοι ἡμῶν, εὑρισκόμην ἐπικινδύνως πλησιμένος ἀποθνήσκων τῆς δίψης εἰς τὴν μάχην τοῦ Σεδὰν. Δύο στρατιῶται Γερμανοὶ διήρχοντο πλησίον μου μόλις δ' ἔκραξα ἀσθενῶς πρὸς αὐτοὺς γερμανιστὶ «Τρίνκεν» ἔσπευσεν ὁ εἷς πρὸς ἐμὲ καὶ θέτων εἰς τὸ στόμά μου τὸ φλασκίον του μοὶ λέγει. — Ἰδοὺ καμαράδε, Πίε. Ἐνῷ δὲ ἔπινον σφαῖρα τὸν ἔρριψε νεκρὸν κατὰ γῆς. Ὅταν ἡ νοσοκόμος ἄμαξα τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ ἦλθε νὰ μὲ παραλάβῃ εἶπον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους της νὰ μὴ λησμονήσωσι τὸν πεσόντα στρατιώτην, ἀλλ' ἦτο ἤδη νεκρός. Ἐδίδον τὸ πᾶν, ἐὰν ἠδυνάμην νὰ σφίγξω τὴν χεῖρα τοῦ ἀνδρείου τούτου στρατιώτου, ὅστις ἐν μέσῳ χαλάζης σφαιρῶν τόσον φλογερὰς ἐπερεισποίθη ἕνα ἔργον. Πληγωμένοι καὶ αἰχμάλωτοι δὲν ἔχομεν εἰ τίποτε νὰ παραπονεθῶμεν. Ἐπολέμησα εἰς τὴν Κριμαίαν εἰς τὴν Λομβαρδίαν καὶ εἰς τὸ Μεξικὸν καὶ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σχηματίσω ὀρθὴν γνώμην τοῦ ζητήματος.

* * *

Γενικῶς δὲν εἶνε γνωστόν, ὅτι ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας πρὸ ὀλίγων ἐτῶν διέταξε τὴν κατασκευὴν παρασήμου διὰ τοὺς ὑπηρέτας καὶ ὑπηρετρίας ἀμίμπτου διαγωγῆς, τοὺς συνισταμένους πρὸς τὴν Μεγαλειότητά της ὡς τοιούτους.

Τὸ παράσημον τοῦτο, ἢ μᾶλλον τὸ μετάλλιον, ὀνομάζεται «Τῆς Βικτωρίας πιστῆς ὑπηρεσίας μετάλλιον». Εἶνε δὲ δύο εἰδῶν. Χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν, φέρον ἕκαστον τὴν κεφαλὴν τῆς Βικτωρίας.

* * *

Ἐν Λονδίνῳ ὑπάρχουσι 1250 μιλίων σωλῆνες διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ὕδατος ἐξ ὧν ἡ Ἑταιρία, Νέα Ἑταιρία ποταμοῦ «κατέχει τὸ μεγαλείτερον μῆκος 300 μιλίων. Ἐκείνη δὲ τοῦ Ἀνατολικοῦ Λονδίνου 185 μίλια.

* * *

Ὁ Σάχης τῆς Περσίας εἶνε ἐνθουσιώδης διὰ τὴν φωτογραφίαν καὶ εἰς τῶν καλλιτέρων φωτογράφων σήμερον τῆς Ἀσίας. Τὰ πολλάκις του γέμουσι τῶν ἔργων του, διότι ὅσοι καὶ ἀν εὑρίσκεται εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν ἐξοχὴν, σπεύδει νὰ φωτογραφῇ ἀνθρώπους, ζῷα καὶ σκηνογραφίας.

11

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

—:—

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

—

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

—

Τὸ θαῦμα

— "Ὀχι δὲν δύναμαι νὰ πράξω τοῦτο τραχύνων τὴν καρδίαν του, στερεοφώνως εἶπεν ὁ παπᾶ Εὐθύμιος. Σοὶ ὑπόσχομαι, ἄμα ὁ Μίλιος ἐπιστρέψῃ, νὰ παρεμβῶ ὑπὲρ σοῦ, ἵνα πάρουτα σοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ἐξέλθῃς.... δὲν σοὶ κρύπτω πόσην αἰσθάνομαι ὑπὲρ σοῦ συμπάθειαν 'Αλῆ' ἐπίσης φέρω μέγιστον θαυμασμὸν πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ πατριαρκὰ αἰσθήματά σου... πλὴν ἡ μονὴ ἀφέθη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησίν μου... 'Ακούεις 'Αλῆ; οἱ κύνες ὀλκαποῦν... κάποιος ἔρχεται... πρέπει νὰ ἐπανέλθω εἰς τὰ χρέη μου... "Ἀς πηγαίνωμεν, ἐλθέ· πρέπει νὰ σὲ κλείσω ὅπου πρότερον ἦσαν... μὴ δυσανασχετῆς... ἔχε μιμράν ἔτι ὑπομονὴν καὶ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου βέβαιος εἶμαι ὁ ἴδιος Μίλιος θέλει σὲ συνοδεύσει πρὸς τὴν μητέρα σου.

Ὁ 'Αλῆς ἔβλεπε τὸ σχέδιόν του ματαιούμενον. ἤρξατο νὰ χάνῃ τὴν εὐστάθειαν, ἢν πρὸ ὀλίγου ἐδείκνυε.

— Στάσου, σὲ ἐξορκίζω εἰς τὴν εἰκόνα ἐκείνης τῆς Παναγίας, μὴ φεύγῃς, διέκοψε δράττων τὸν βραχίονα τοῦ μοναχοῦ, μὴ φεύγῃς, ἀκουσόν με, μὰ τὴν ἁγίαν ταύτην μητέρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν ἔχεις ὀὐδὲν ἐκ τῆς ἀναχωρήσεώς μου νὰ φοβῆσαι κακόν, τοῦναντίον ἡ Παναγία θέλει σὲ προφυλάξει ἀπὸ παντὸς ἀπαιείου.

Ὁ μοναχὸς κατεγίνετο εἰς τὴν σειρὰν του, νὰ τὸν πείσῃ ἐπίσης νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ κελλίον ἐν ᾧ ἦτον πρότερον περιωρισμένος, ὅταν μία φωνὴ, ὡς νὰ κατέβαινεν ἐκ τοῦ ὕψους τῆς εἰκόνος, ἠκούσθη προσέρουσα τοὺς λόγον διακεκριμένους τούτους λόγους «ἄφησον παπᾶ Εὐθύμιε, τὸν νέον ν' ἀναχωρήσῃ. διότι ἐξ-αὐτοῦ θὰ πηγάσωσι πολλὰ καλὰ διὰ τοὺς Χριστιανούς.»

— 'Ακούεις, ἀκούεις μοναχέ μου... σὲ ὁμιλεῖ ἡ ἰδία Παναγία ἔκραξεν ὁ 'Αλῆς, δράττων τὸ κολοσσαῖον τοῦ μοναχοῦ σῶμα, μὲ τοὺς βραχίονας καὶ σείων αὐτό... δύνασαι τέλος ν' ἀπειθήσῃς εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἁγίας βασιλίσσης σου;

— Μαρία μου κεχαριτωμένη !! ποιῶν πολλάκις τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ ἐξ αἰμοδιάσεως ψυχρᾶς καταλουόμενος ἐξερώνησεν οὗτος. Νὰ τὸ πιστεύσω !! Παναγία μου ἀειπάρθενε, ἡ γλυκεῖα αὕτη φωνὴ εἶνε ἡ ἰδική σου ; ὅλος λευκὸς καὶ σταυροκοπούμενος προσέθηκεν νὰ τὸ πιστεύσω !! 'Εκ τοῦ χρυσοῦ σου στόματος ἐξῆλθον οἱ λόγοι οὗτοι ;

Ἔτρεμεν ὁ δυστυχὴς ὡς φύλλον, διότι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐγίνοντο εἰσέτι θαύματα καὶ οἱ πολλοὶ ἐπίστευον εἰς ταῦτα. Καὶ ὅμως πάλιν ὁ μοναχὸς στρέψας τὴν κεφαλήν του πρὸς τὴν εἰκόνα, πρὸς τοὺς τοίχους πρὸς κάθε τοῦ θωματικοῦ μέρος, ἐζήτει, ἵνα πεισθῇ ἂν ἄλλη ζῶσα φωνὴ δὲν εὑρίσκετο ἐκεῖ, ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ 'Αλῆ.

Ὁ μείραξ ὑποκριτικῶς ἔκαμε καὶ οὗτος τὸν σταυρόν του λέγων.

— Πῶς δύναται νὰ μὴ πιστεύῃ τις εἰς τὴν ἁγίαν σας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, ἥτις ἐξ οὐρανοῦ διδάσκει τὸν ἄνθρωπον διὰ τῶν ἀγγέλων αὐτῆς τὰς ἀληθείας ;

«"Ἀφησον, παπᾶ Εὐθύμιε, τὸν νέον ν' ἀναχωρήσῃ, διότι ἐξ αὐτοῦ θὰ πηγάσωσι πολλὰ καλὰ εἰς τοὺς Χριστιανούς», ἐπανέλαβεν ἡ ἰδία φωνὴ γλυκυτέρα. λιγυρόθυγγος καὶ μᾶλλον διασαρκητική. φωνή, ἥτις ὡς ὀβελὸς διεπέρασε τὰ ὦτα, καὶ εἰσέδυσεν εἰς τὰ τρία φύλλα τῆς καρδίας, τοῦ δυστυχοῦς μοναχοῦ.

Τώρα πλέον οὗτος ὥρμησε καὶ ἐρρίφθη γονυπετὴς ἐνώπιον τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος, βοῶν περιχαρῶς, «γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ἄσπιλε θεοτόκε μου !» καὶ δι' ἀναριθμήτων ἠχηρῶν σταυροκοπημάτων ἐσήμανε τὴν ὑπακοήν του.

— 'Εὲῶ, 'Αλῆ ... ἀπ' ἐδῶ τέκνον μου ... ἐλθέ, καὶ ἐνθυμήσου τὸν τιμήσαντά σε παπᾶ Εὐθύμιον, ὅταν εἰς τὴν θέσαν σου ἀναδῇς, ἔλεγεν ὁ μοναχὸς ἐδηγῶν τοῦτον πρὸς τῆς μονῆς τὴν θύραν.

— Σοὶ τὸ ὑπόσχομαι πατριῶτα καὶ θρῆσκε μοναχέ· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον θὰ συμπαραλάβω πλησίον μου, θὰ ἦσαι σύ. ἐλευθεροτά μου, μετ' ἀξιοπρεπείας εἶπεν ὁ 'Αλῆς, ἀσπαζόμενος καὶ τοῦτον ἀποχαιρετῶν.

— Εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας, ἐκλεκτὲ καὶ ἀπεσταλμένε, ἔλεγεν οὗτος. Μὲ ὅλον τὸν κατακλυσμὸν τῆς νυκτὸς οὐδαμῶς ἀνησυχῶ περὶ τῆς τύχης σου, διότι ὁ 'Αστὴρ τῶν Μάγων προπορεύεται ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς σου· οὗτος θέλει σὲ ὁδηγήσει ἀβλαβῶς νὰ ἐπανακάμψῃς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός σου.

— Ζιβρέ, Ζιβρέ, ἀθάνατε Ζιβρέ μου, εἶσαι πολυτίμος θησαυρὸς, ἀνέκραξεν ἐκ τοῦ ἄλλου ὁ 'Αλῆς ἄμα εἶδεν ἑαυτὸν πόρρω τῆς Μονῆς . . . Ναί, ἐρασμία μου ἀθυγγάνη. εἶσαι ἡ ἀγαθή ἀ γ γ ε λ ί ν α μ ο υ, προσέθεσε καὶ ἄρῃκε τοὺς πόδας του εἰς τὴν παντελῆ τῆς ἐλασσιακότητός των διάκρισιν.

Ὁ 'Αλῆς ἐγνώριζε μᾶλλον. ἢ ὁ μοναχὸς τὴν ἀξίαν τῆς δραπετεύσεώς του. Μετηνέχθη καὶ ἐκρατήθη ἐντὸς τῶν τειχῶν ἐκείνων τυχαίως μὲν. πλὴν ὁ ἄνθρ, ὅστις τὸν συνέλαβε καὶ τὸν μετέφερεν, ἦτον ἡ μ ε ρ ο ς κλέπτ η ς καὶ ὑπορίσθιος τῶν Γαρβιλιωτῶν, ἵνα μετὰ τῆς μητρός του τὸν συλλάβῃ ἄμα λοιπὸν ὁ Μίλιος ἐπληροφορεῖτο παρὰ τοῦ Χρήστου εἰς τὴν ἐπιστροφήν του τὸ ὄνομα τοῦ ὑποκειρίου, ἤθελεν ἀπὸ ἀπλοῦν περιορισμὸν τὸν ρίψει εἰς δεσμὰ καὶ ὡς ἀνδράποδον ἀυτὶ ἀργυρίου τὸν παραδώσει πρὸς τοὺς Γαρβιλιώτας. ἐξ ὧν οὐδὲν ἕτερον ἐπερίμενεν ἢ τὸν θάνατον. "Αρα ὁ 'Αλῆς τὴν νύκτα ἐκείνην ἐπάλαιεν ἐν μέσῳ ζωῆς καὶ θανάτου. ὅπερ ὁ παπᾶ Εὐθύμιος οὐδέλως ἐγίγνωσκε. Τοῦτο ὁ 'Αλῆς εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀμιλίας των εὐκόλως ἀνεκάλυψε καὶ ἔκποτε παντοίοις τρόποις προσεπάθησε διὰ τῆς λογικῆς, τῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς γενεσιουργίας νὰ τὸν πείσῃ νὰ τοῦ ἀνοίξῃ τὴν πύλην. Ὅτε δὲ εἶδε τὸ ματαιον, τὴν τοῦ χρόνου παρέλευσιν καὶ τὴν προσέγγισιν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Μιλίου, κατέφυγεν εἰς τὰ θαύματα.

'Αλλὰ ποία εἶνε ἡ πολυδύναμος ἐκείνη χεὶρ ἡ διαρρηγνύουσα τὰς πύλας μᾶς φυλακῆς κατὰ στιγμὰς τόσον ἀρισίμους, ἢ ἀποσπῶσα τόσον θαυμασεργῶς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μας τὸ ἐν τῇ διαθέσει αὐτῶν εἰμαρμένον μας!

Οὕτως ἔχει! ὁ 'Αλῆς ἦτον ἐκτὸς τῆς μονῆς τῆς Πελλίνας ἐλεύθερος καὶ ἐπέστρεφε πρὸς τὴν μητέρα καὶ ἀδελφήν του.

'Εξήρχετο τῇ ἀληθείᾳ ἀβλαβὴς

11

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ

ΤΗΣ ΑΙΓΛΑΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Τὸ γεῦμα.

— Σινιὸρ Ἀμπρουζάκη, ροζμπίφ τοῦ μίστερ Σκοπελίδη.

Ὅταν ἡ Ἐλάϊζα ἔφερε τὸ ψητὸν ἐνώπιόν του, παρεκάλεσεν αὐτὴν νὰ προσκομίσῃ τὸ πινάκιόν του πρὸς τὸν κ. Μανουέλ, ἕστις κόπτων τὴν μίαν ἐσογλῶσσαν ἠρώτα ὑψηλοφώνως πρὸς ὅποιον ἡ κυρία Ἀμβροσίου ἔκοπτεν ἔρνιν.

— Πρρεεενέ-βου ντοῦ-λάγες (παίρνετε γλῶσσαν) ;

Νὰ τῷ προσκομίσῃ, λέγομεν, ὅπως τῷ θέσῃ ὁ κ. Μανουὲλ ὀλίγην γλῶσσαν, ἤς τινος ἡ θεωρία ἀδύνατον ἦτο καὶ τοῦ μᾶλλον κεχορτασμένου νὰ μὴ διεγείρῃ τὴν ἔρεξιν.

— Καλὲ παίρνετε τὸ ροζμπίφ μὲ τὴ γλῶσσα ; εἶπεν ἡ κ. Ἀμβροσίου.

— Κυρία μου μὲ ἀρέσουσι πολὺ αἱ γλῶσσαι σας.

— Ἐνόμισα πῶς στῆς Ἀθήναις ἴσως στὸ παλάτι τρῶνε τὴ γλῶσσα μὲ τὸ ροζμπίφ, προσέθηκεν αὕτη μὴ ἐννοήσασα τὸ λογοπαίγνιον.

— Ὄχι δά, σταῖς Ἀθήναις δὲν ἔχει ροζμπίφ, μίσσες Ἀμπρόζα, ἔκραξεν ὁ Πρήτη-Κόκης.... ροζμπίφ εἶνε μόνο τὸ στὴν Ἰγγλιτέρα.

— Ἀλλήθεια, μίστερ Σκοπελίδη,... τί εἶνε τὰ φαγητὰ τοῦ παλατιοῦ ; ἠρώτησεν ἡ κυρία Ἀμβροσίου.

Ὁ ἥρως ἡμῶν τέως ἀνέπνευσεν εὐκοπώτερον. Τοῦ ἐβόμβ εὐκαιρία ὅπως ἀρᾷῃ τὸν λόγον. Ἤρξατο ἐκτεταμένην περιγραφὴν τῆς γαλλικῆς καὶ γερμανικῆς μαγειρικῆς, ἥτις ἐπεκράτει τότε εἰς τὴν αὐλήν, ἀνάμικτος μέ τινα φαγητὰ τῆς ἀνατολικῆς, ἐπιτηδείως δὲ ἐκ ταύτης μετέβη εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν ὑπασπιστῶν τῶν διαγγελέων, τῶν Κυριῶν καὶ εἰς τὰ Ἀθηναϊκὰ ἀνέκδοτα, ἅτινα τόσον σπουδαῖος εἶχεν ἐκπατσαμιεύσει τὴν προτεραίαν εἰς τὴν μνήμην του.

Ἀναντίρρητος ἀλήθεια ! ἡ σιγὴ ἦτο βαθυτάτη. Ἀνεξαιρέτως πάντες τὸν ἠκροάζοντο καὶ πρὸ πάντων ἡ ὡραία Ἐλάϊζα, ἥτις ἐφαίνετο νὰ ἐνόει μικρὸν τὴν ἑλληνικὴν καὶ νὰ ἐτέρπετο εἰς τὴν ἦχον τῆς φωνῆς του.

Αἱ κυρίαι εὗρον τὸν κ. Πάτροκλον Σκεπελίδην διασκεβαστικώτατον, οἱ κύριοι ἄνδρα σοβαρόν, καὶ οἱ νέοι ἐώρων εἰς αὐτὸν νέον καθ' ὅλα πρεζανατάπλ ἔνα τὸν παραλάβωσιν εἰς τὰς διασκεδάσεις των. Ὁ κ. Πάτροκλος περὶ τὴν 9ην ὥραν τῆς νυκτὸς ἐκέρδισεν ὡς ἐξ ἐρέδου τὴν νίκην ἤν μετὰ τοσαύτης ὑπομονῆς ἐπεδίωκε πρὸ δύο ὡρῶν. Ἡ ὁμιλία ἐν τούτοις μετέφερε τὸ θέμα ἐκ τῶν ἀνακτόρων τῶν Ἀθηνῶν εἰς ἐκείνα τῆς Βικτωρίας καὶ τῶν ἐπαύλεων τῶν δουκῶν καὶ Λόρδων τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Πρήτη-Κόκκης ἤρξατο νὰ περιγράφῃ τὰ πλούτη τοῦ κόμητος Δάβλεη Γουορδ, ὁ Μουσιὸ Μανουήλ ἐκείνα τοῦ δουκὸς Δεβονσηρ, ὁ κ. Τσιλέτας ἐκείνα τοῦ Μαρκησίου Οὐεστμίνστερ, καὶ ὁ κ. Σαλαμουράκης τὰ τοῦ Νορθέμπερλανδ.

Ἠώποτε ἄλλοτε ὁ φίλος ἡμῶν ἠσθάνθη στιγμὰς εὐτυχεστέρας τούτων, πρὸ πάντων διανοούμενος ὅτι δι' ἐκάστου τῶν παραδέξων τούτων ὁμογενῶν συντόμως ἤμελλε νὰ γνωρισθῇ μετὰ τῶν φίλων των λόρδων καὶ δουκῶν περὶ ὧν ὡμίλουν.

— Λαμπρότατα ἠγκυροβολήσαμεν, ἔλεγε· τί σημαίνει, ὅτι δὲν ἔχω περισσότερα τῶν τριακοντα σελινίων ἐν τῷ βαλαντίῳ μου ; ὅταν ἔχῃ τις τοιούτους φίλους, τὸ χιλιοστὸν τοῦ βαλαντίου ἐκάστου ἐὰν γίνῃ ἰδικόν του, τὸ ὅλον μᾶς ποιεῖ ἰσοδύναμον καὶ ἰσόπλουτον αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Τὰ γλυκίσματα.

Ὅταν τὰ ὀπτὰ καὶ τὰ παρακολουθοῦντα αὐτὰ ἀνήρθησαν ἐκ τῆς τραπέζης, ὁ ἥρως ἡμῶν διὰ πᾶν ἄτερον ἦτο ἢ διὰ νέαν ἐπικούρειον ἐκπληξιν. Καὶ ὅμως ἡ ἐσπέρα ἐκείνη ἦτο προωρισμένη νὰ μείνῃ ἀδιαλείπτως κεχαραγμένη ἐν τῇ μνήμῃ του.

Ἐνώπιον τῆς κυρίας ἑτέθη μεγάλη Σχαρλότ-ρους μὲ σχοκολάτειον πυκτὸν ζωμὸν περικεχυμένη, καὶ ἐκ ταύτης ὡς δύο περιδέραια ἤρξαντο εἰς δύο σειρὰς ἀπολαυγούσας ἐνώπιον τοῦ κ. Ἀμβροσίου, τὰ ἑπόμενα γλυκίσματα, ἐντὸς σινιῶν σκευῶν κατασκευῆς τοῦ κ. Μίντων, ἀλλὰ ρυθμοῦ τῆς Περμπεδούρ, ἡ πλὰ-μάνζ, αἱ λεμονεειδεῖς καὶ πορτοκαλλοειδεῖς τζελοτίνναι, ἡ ὀμελὲτ-σουφλέ, τὸ ριζόγαλον, καταΐφιον, κουραμπιέδες, σφίγκαι, ὁ μπακλάβας καὶ παντὸς εἴδους μπισκοὺϊ πλακούντια ἐν τῇ βάσει μιᾶς κολοσσαίας πυραμιδοειδοῦς παντεσπάνης.

Ἀλλ' ὅπερ καὶ αὐθις ἐσκανδάλισεν οὐ μικρὰν τὴν περιέργειαν τοῦ λιτοῦ κυρίου Σκοπελίδου ἦτο μία νέα ἐπιμήκης παροψὶς ἐνώπιον τοῦ κ. Ἀμβροσίου μετ' ἀργυροῦ θολωτοῦ σκεπάσματος, ὑποκάτωθεν τοῦ ὁποίου ἐξήρχοντο δύο μεγάλα ἐκβαλμοφόρα φασιανοῦ πτερά. Εἰς τὸ δεξιὸν πτερὸν τῆς παροψίδος ἵστατο ἐκτάκτου εὔρους σαλατοδόχη ἐν ᾗ ἐπρασίνιζον τὰ μαρούλια καὶ ἀντίθια ἀναμεμιγμένα μὲ ὠμὰ ἀγκάθια περιστερῶν. Ὅταν ὁ Τζαΐμς ἀνήγειρε τὸ ἀργυροῦν σκέπασμα ἐφάνησαν δύο μεγάλαι ὀπτοὶ φασιανοὶ ἐπὶ τὸ ἐρυθρότερον, σίτινες καὶ διέθωκαν εὐωδίαν οὐχὶ τόσον εὐχάριστον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ γεύματος.

— Μίστερ Σκοπελίδη, παίρνετε λίγο γκέημ (κυνήγιον) ; Εἶνε πολὺ σπάνιον σήμερον.... Βλέπετε, πρὶν τὸ Μάϊ τελειόνει τὸ γκέημ στὴν Ἀγγλία, εἶπεν ἡ κυρία Ἀμβροσίου.

— Ὄχι σᾶς εὐχαριστῶ, κυρία μου, σᾶς βεβαιῶ ἐγευμάτισα κατὰ κόρον.... εἰς τοιαύτην μίαν πάνθεινίαν θέλει καὶ δὲν θέλει γίνεται τις ὑφοράγας.

— Ἐλᾶτε δὰ καὶ σεῖς, δὲν εἶνε τὸ Πάνθεον τὸ τραπέζι μας τοῦτο.... τί ἐφάγετέ ;.... Πάρετενε λιγάκι γκέημ, θὰ τὸ βρῆτε πολὺ καλὸ σᾶς λέγω, εἶνε σπάνιο... μὴν ἐρωτᾶτε πόσο κοστίζουνε τὰ φαζάνια τοῦτα σὲ τέτοιο καιρό.

— Λοιπόν, ὦς δοκιμάσωμεν καὶ τὸν φασιανόν, εἶπεν ὁ κ. Πάτροκλος μετὰ τοῦτα μὴ βουλόμενος οὐδὲν ν' ἀρνηθῇ εἰς τὴν οἰκοδέσποιναν.

— Σινιὸρ Ἀμβροζάκη λίγο φεζάνι στὸν σινιὸρ Πάτροκλου.

Ἐνταῦθα ὁ ἥρως ἡμῶν ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ἀπολέσας εἰς τὴν ἀκριβείαν τοῦ τοιούτου μεγαλείου τὴν ἀθηναϊκήν του ἀπάθειαν, εἶπε λίαν ἐμφαντικῶς, ἐλαφρῶς σείων τὴν κεφαλὴν του πρὸς τὴν κυρίαν Ἀμβροσίου.

— Ἀρχόντισσα, ὀρτέλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι, μόλον ὅτι ἐγευμάτισα εἰς τραπέζας βασιλικάς, δὲν εἶδον τοιαύτην πανδαισίαν ... Ἤμπορτε δὲν εἶδον ποικιλώτερον, ἐθνικώτερον καὶ μᾶλλον πλουσιοπάροχον συμπόσιον. Εἶνε μία ἀληθὴς ρωμαϊκὴ πάνθεινος, ἢ ὑποθέτω ὅτι τοῦτο εἶνε ἐκ τῶν δευτέρας τάξεως γευμάτων σας, κυρία διὰ νὰ τὸ καλῇ ὁ κ. Ἀμβρόσιος σ α γ ρ α σ ό ν. Ἄρα τί πρέπει νὰ εἶνε ἐκεῖνα ἄτινα ὑμεῖς ἀνταποδίδετε πρὸς τοὺς Λόρδους καὶ δούκας μεθ' ὧν τόσον εἴσθε συσχετισμένοι ;

Ἡ κυρία Ἀμβροσίου ἐμειδίασε μικρόν τι, πλὴν οὐδέλως ἀπεκρίθη.

— Τὸ μειδίαμα τοῦτο εἶνε, κυρία μου πλῆρες μετριοφροσύνης καὶ διαπρεπείας, ἀλλὰ καὶ οἱ λόγοι μου εἶνε ὀλίγοι καὶ μετριόφατοι· ἄνευ κολακείας, προσέθηκεν ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης, ὅστις οὐδὲν ἄλλο ἀνεγίνωσκεν εἰς τὰς φυσιογνωμίας τοῦ κ. καὶ τῆς κυρίας Ἀμβροσίου ἢ γενετευτικὴν καλωσύνην, χαρακτῆρας ῥαθύμους πλὴν μεστοὺς εἰλικρινοῦς πατριωτισμοῦ, γενναιότητος, μεγαλοβωρίας καὶ ἱκανοὺς μόνον διὰ τὰ μείζονα τοῦ βίου ἔργα.

Ἐν τούτοις ὁ ἥρως ἡμῶν ἤρξατο ἀνεπαισθήτως νὰ αἰσθάνηται καρηβαρίαν, ὡς νὰ ἐγεύθη μανδραγόρα. οὐχὶ ἐκ τῆς πολυφαγίας, ἀλλὰ διότι ἡ χαυνῶπις Γανυμῆδις ἐπήρχου ἀκραδάντως διὰ τῆς οἰνοχόης αὐτῆς πότε τὸν κρυστάλλινον κρατῆρά του μὲ Ρίνειον, πότε διὰ τῆς χρυσοῦέλλου λαγήνος της τὴν καλπίδα του μὲ Βορδιγάλειον ἢ πότε διὰ τῆς μελαίνης βαυκάλεως τὸν κύλικα αὐτοῦ μὲ καμπανίτην.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τοῦ γεύματος, ἦτο δύσκολον νὰ ἐπιστήσῃ τις τὴν προσοχήν του εἰς μίαν τῶν συνδιαλέξεων.

Ὁ εἷς ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄκρου ὡμίλει ὑψηλῇ τῇ φωνῇ πρὸς τὸν ἐν τῷ ἑτέρῳ ἄκρῳ διὰ τὸν ὑψίφωνον Μάριον. Οἱ ἀγκῶνα πρὸς ἀγκῶνα καθήμενοι ἠκρισθήτουν διὰ τινα Γλυκέραιαν τοῦ Λενβίνου, ἥτις κατώκει οὐχὶ μακράν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συνοικίας. Οἱ κατανικηρυ ἠστειεύοντο χαριέντως καὶ ἐνίοτε ἠρτοβολοῦντο χαριεντιζόμενοι· ἄλλοι ἐκαναζῶν εἰς τὸν λάρυγγά των τὸν οἶνον βακχικῶς, καὶ ἄλλοι ἔκχεον ἐκ τοῦ στόματός των πρὸς τὰς παρακαθημένας κυρίας κηλυθμοὺς καὶ καλλιλεξίας τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης τειθάζοντες καὶ φυκτηρίζοντες μυρία ἀντικείμενα. Ἡ εὐθυμία διήγειρεν ἀληθῶς εἶδος θρασυλοτείας παρὰ τοῖς νεωτέροις καὶ ἐλήγαχον παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις.

Ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης ρεμβάζων, μόλις εἶχεν πνοὴν ν' ἀποκρίνηται πρὸς τὴν κυρίαν Ἀμβροσίου, ἥτις ὀλίγα ἐκ τοῦ πολυτελοῦς γεύματος γευθεῖσα καὶ ὀλίγα λαλήσασα κεθ' ὅλην τὴν ἑσπέραν, διότι ὑπηρέτει τοὺς φιλοξενουμένους, ἤδη ἤρξατο νὰ γίνηται λακωνέστερα καὶ νὰ τὸν ἐρωτᾷ περὶ τῶν ὑπηρετριῶν τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τῶν ἐνδυμασιῶν, τῶν οἰκογενειακῶν ἕξεων, τῶν συρμῶν καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰς τὰ ὁποῖα τὸν ἀληθειαν προσθέτοντες ὁ κ. Πάτροκλος ἦτο πεζότατος.

Ἐν τούτοις τὴν θέρμην τοῦ ἐγκεφάλου του ἦλθον νὰ δροσίσουν τὰ ἐκ βανίλλης, φράουλας ἢ λέμονος παγωτά.

Ὁ λιτὸς Ἕλλην δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ λάβῃ εἰς χεῖρας τὸ κρυστάλλινον πινάκιον. ἀρχαϊκὸν ρυθμοῦ τῶν καλουμένων διὰ τὸ διαφανὲς σχῆμα των, τὰ ἀμφίθετα, ἐφ' οὗ ἔμελλον νὰ τεθῶσιν τὰ παγωτὰ καὶ μὴ θαυμάσῃ τὴν κρυσταλλουργικὴν του καλλιτεχνίαν.

— Θεέ μου ! ἐν τῇ καρδίᾳ του ἀνεφώνησεν, τίς προφήτης τῆς παλαιᾶς Γραφῆς ἠδύνατο πρὸ εἴκοσι ἑκατὸ ἐτῶν ὅταν ὁ Καρὰ Ἀλῆς καὶ Βακχῆ πασᾶς ἔσραζον τοὺς γονεῖς τοῦ κ. Ἀμβροσίου ἐν Χίῳ νὰ προφητεύσῃ ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν τόσῳ βραχεῖ χρόνῳ ἔμελλε νὰ ὑπερβῇ πᾶσαν ἀνθρώπίνην ἱκανότητα καὶ ἀναδειχθῇ Ἕλλην λόρδος ἐν τῇ μεγαλειότερα καὶ μᾶλλον περωτισμένῃ πόλει τοῦ κόσμου ! ... Ἑλλάς μου ! ὑπερήφανος Ἑλλὰς μου, μόνον σὺ δύνασαι νὰ γεννήσῃς τοιούτους φοίνικας ! Μόνον τὸ ζωουργὸν σου κλίμα δύναται νὰ παράξῃ τοιαύτας εὐφυΐας !

Τὰ γλυκίσματα διεδέχθη ὁ τυρός, ὁ βούτυρος καὶ τὸ σέλινον, πλήν, τίς τὸ πιστεύει ; καὶ ταῦτα εὗρον θιασώτας.

Ὅταν δὲ ἡ ἀβρὰ Ἐλάϊζα παρουσίασεν ἐνώπιον τοῦ νέου φιλοσόφου ἡμῶν μέγα ἀργυροῦν ζωοφόρον καρχήσιον (drinking-cup) μὲ ζῦθον ἢ οἶνον,

— Νὴ τὸν Δία, προσέθηκεν, ἰδοὺ τὸ ἴδιον ἀγγεῖον τὸ ὁποῖον ὁ Ζεὺς ἔδωκε πρὸς τὴν ὡραίαν Ἀλκμήνην.

Παράδοξος ἡ φύσις ἡμῶν, ὁ κ. Πάτροκλος οὔτε μίαν στιγμὴν ἀνεπόλησεν εἰς τὴν μνήμην κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην τὸν ἄγγελον τῶν ἀγγέλων, τὴν καλλονὴν τῶν καλλονῶν, τὴν κόμησαν Δε-Βέρ-λα σχατώ, ἐνῷ ἡ Ἐλαΐζα στάγδην τανῦν εἰσεχώρει ἐν τῇ καρδίᾳ του.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἠκούσθη θόρυβος καὶ κρότος κάτω εἰς τὴν θύραν τοῦ μεγάρου τοῦ κ. Ἀμβροσίου, ὅστις διέκοψε μικρὸν τὴν εὐθυμίαν. Ὁ θυρωρὸς ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ πλοίαρχος καὶ τρεῖς ναῦται ἑλληνικοὶ πλοίου φορτωμένου σταφιδῶν τοῦ Δουνάβεως, ναυαγήσαντος δὲ εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀγγλίας ἦλθον περιφερόμενοι τὰς ἑλληνικὰς οἰκογενείας καὶ ζητοῦντες βοήθειαν, ὄντες πάγγυμνοι καὶ ἀπολέσαντες τὸ πᾶν, μὴ ἔχοντες δὲ ὀβολὸν μεθ' ἑαυτῶν, οὔτε γνωρίζοντες ποῦ νὰ διευθυνθῶσι.

— Καλὲ στεῖλετέ τους εἰς τὸ Κονσολάτο ! ἔκραξεν ἡ κυρία Ἀμβροσίου· αὐτὰ τάχυμενε καθημερινῶς· ἤρμαν καὶ τὴν ὥρα γιὰ νάρθουνε....

— Ἀφοῦ ἤρθανε μιὰ φορά. Τζέϊμς, δὸς τοῦ Κραπτάνου δύο σελίνια. καὶ εἰς τοὺς μαρνάρους ἀπὸ ἕνα, γιὰ νὰ περάσουν τὴ νυκτιὰ τους, δὸς τους καὶ ἀπὸ μία φέτα ψωμὶ μ' ἕνα κομμάτι κρέας, καὶ αὔριο ἂς πᾶν στὸν φορτωτὴ τοῦ καραβιοῦ νὰ τοὺς οἰκονομήσῃ.

— Καὶ πολλὰ τοιαῦτα εἶνε, σινιὸρ Ἀμβρουζάκη, δόστε τους τρία σελλίνια μόνον καὶ φθάνουν τους. Αὐτοὶ θέβαλαν μπροστὰ ὡς τώρα ὅλα τὰ γραικικὰ σπίτια καὶ θὰ σύναξαν ἀπὸ τέσσαρα πέντε σελλίνια τρεῖς τέσσαρας λίρας, εἶπεν ἡ κυρία Ἀμβροσίου.

— Δὲν πειράζει, ἂς κουρεύονται, δύο σελλίνια παραπάνω δὲν εἶνε μεγάλη δουλειά, ἀπεκρίθη ὁ κ. Ἀμβρόσιος.

— Ὁ σκοπὸς εἶνε νὰ μὴν ἀνκουραζῶμετε τὰ τέτοια, γιατὶ τὸ βλέπετένε, ἀμα καραβοτσακισθῇ κανένα γραικικὸ καράβι δὲν ἔχουμε ξεφορτωμὸ τοὺς μαρνάρους καὶ τὸν καπετάνιο του, εἶνε τὸ δεύτερο καράβι σὲ δεκαπέντε μέρες ποῦ καραβοτσακίσθηκε κ' ἤρθανε γιὰ βοήθεια.... ἐγὼ μοῦ φαίνεται, σὶρ Ἀμπρουζάκη, ὅτι ἐκεῖνος ὁ καπεργάρης ὁ Γαλαξειδιώτης ὁ Μάλιος ἀμα νοιώσῃ πῶς εἶνε τραπέζι, μαζώνει πάντε δέκα μαρνάρους γραικοὺς ἀπὸ τὰ ντόξ, τοὺς στέλλει, καὶ μᾶς τοὺς περνᾷ γιὰ καραβοτσακισμένους εἶπεν ἡ κ. Ἀμβροσίου, ἤς τὸ πρόσωπον ἦτο ἐρυθρὸν, διότι ὁ σύζυγος αὐτῆς ἔδιν τὴν ἤκουσε νὰ ἐλκτπῶσῃ τὴν συνεισφορὰν κατὰ δύο σελλίνια.

— Ἂς καραβοτσακίζονταν τοῦ πατέρα ὅλα τὰ καράβια μὲ τὰ φορτία μας μίστρες Ἀμβρόσιο, ποῦχουν γραικικὴ πανηγέρα.... totalloss (ὅλον τὸ πλοῖον νὰ χαθῇ) καὶ νὰ ἔβλβε εἰς τοὺς μαρνάρους ποῦ θὰ γλύτσαν ἀντὶ ἕνα σελλίνι ἀπὸ μία λίρα στὸν καθένα, εἶπεν ὁ Πρήτη-Κόκκης μετὰ χαρακτηριστικῆς αἰσχροκερδείας καὶ κουφότητος, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ καπνοὶ τῶν τόσων οἴνων οὐ μικρὸν συνέτεινον.

— Καλὲ τί λέγετε ;... διὰ τί τοῦτο ; ἠρώτησεν ὁ κ. Σκοπελίδης, ὅστις ριγῶν εἰς τὴν ὁμιλίαν ταύτην, δὲν ἐγνώριζε τί νὰ ὑποθέσῃ διὰ τὴν ἀπόθειαν τῶν ὁμιλούντων περὶ τῶν τοιούτων τρομερῶν συμβάντων.

— Γιατί;.... γιατί μᾶς κάμνουν οἱ ἀσφαλισταὶ καὶ πληρόνομεν μεγάλα πρέμια διὰ τὰ δικά μας τὰ καράβια. Ἄμα ἔχει παντέρε ἑλληνικὴ ἕνα καράβι πληρόνομε δύο καὶ τρία τοῖς ἑκατὸ περισσότερα πρέμια.... Εἶνε βλέπεις τέτοιοι κλέφταις καὶ ναυσάπαταις οἱ δικοί μας καπετανέοι, ποῦ δὲν τοὺς παίρνει καμμία ἀσφάλεια· τότε καὶ 'μεῖς ἀσφαλίζομεν περισσότερον τὸ φορτίον ἀφ' ὅτι κοστίζει, γιατί πάντοτε θ' ἀκολουθήσῃ ἡ ἀβαρία ἢ θὰ ξεφορτώσῃ ἐκεῖ ποῦ περνᾷ ὁ καπετάνιος ἀπὸ τὴν Ὕδρα ἢ τοῦς Σπέτζιαις νὰ κάμῃ τὰ Χριστούγεννά του ἢ τὴν Λαμπρή του μερικὰ κοιλὰ διὰ τὸ σπίτι του. Ἔπειτα, ρίχτει νερὸ μέσα στὰ ἀμπάρι γιὰ νὰ φουσκώσῃ τὸ σταρὶ καὶ κρύβῃ τὴν κλεψιά. Σὰν χαθῇ λοιπὸν ἕνα φορτίο, πληρονόμαστε περισσότερα ἀπὸ τῆς ἀσφάλειαις, εἶπεν ὁ Πρήτη-Κόκκης.

Ἀκολουθεῖ.

11

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΓΗΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΪΔΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Ἡ πάλη μεταξὺ τῶν πονηρῶν καὶ ἀγαθῶν πνευμάτων. Νίκη τοῦ Διαβόλου.

(Συνέχεια)

Συγχρόνως μὲ τοὺς λόγους αὐτούς, ὁ Διάβολος ἔλαβε τὴν προτέραν μορφήν του, παρακαλῶν ἡμᾶς λίαν φιλορρόνως νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν.

ΚΕΕΛΛΑΙΟΝ Γ'

Ἡ διερμηνεία τοῦ Διαβόλου ἐπὶ τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου.

Ἐγκαταλιπόντες τὸν οἶκον ἐκεῖνον ὠδεύσαμεν διὰ τινα λεπτὰ ἐν βαθείᾳ σιγῇ. Εὑρισκόμην ὑπὸ τὸ ῥίγος φρίκης, καὶ ὡς ἀπηυδημένος ἐκ τῶν καταπληκτικῶν συγκινήσεων τῶν τοιούτων θεαμάτων, μὴ δυνάμενος νὰ καταπεισθῶ ἂν πάντα ταῦτα ἦσαν πραγματικὰ συμβάντα ἢ ἐὰν ἀπερεμβόμην εἰς ἰδέας τῆς φαντασίας. Ὁ Διάβολος ἀναγνοὺς τοὺς συλλογισμούς μου, φιλικώτατα μεταβαλὼν τὴν κεργκῶδη φωνήν του εἰς γλυκείαν ὡς τὴν τῶν γυναικῶν καὶ παίδων μοῦ λέγει :

— Βέβαια προσδοκᾶς μίαν ἐξήγησιν τῶν φαινομένων. Οἱ σύντροφοί σου ἐνταῦθα. βλέπεις, πόσον ἀμέριμνοι εἶνε. Οὗτοι γνωρίζουν καλῶς τὶ σημαίνουσι τὰ τερατολογικὰ ταῦτα φαινόμενα.

Ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν των οὐδεμίαν ἔχουσι σημασίαν. Ἡ φρίκη των περιορίζεται μόνον εἰς τὴν φρικώδη κατάστασιν εἰς ἣν περιῆλθε τὸ σύνταγμα των. εἰς τὴν ἀνεπανόρθωτον συντριπτικὴν παραλυσίαν τῆς νήσου αὐτῆς. Διαφυλάττω πρὸς αὐτοὺς ἄλλου εἴδους μεγαλειτέρας ἐκπλήξεις, ὅταν ὑπάγωμεν εἰς Ἀθήνας.... Ἰδοὺ τί συνέβη. Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ δεῦᾶ Μπουφαστέου, οὗτος ἐζήτησε νὰ ἐξαπατήσῃ τὰ ἀγαθὰ πνεύματα διὰ τοῦ συνήθους τρόπου του. Ὁ Φαρισαῖος οὗτος, ὅστις, ὁτὲ μὲν λαμβάνων τὸ κληρικὸν ἔνδυμα ὁτὲ δὲ τὸ κοσμικόν, πρέπει νὰ γνωρίζῃς, ὅτι διέπραξε τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα, καὶ πᾶν εἶδος ἀνοσιουργήματος, ἐκτὸς φόνου, μόλον ὅτι τρεῖς γυναῖκες ἠδυκοτόνησαν δι' αὐτόν, καὶ δύο ἄνδρες ἀπέθανον, ὁ εἷς ἐκ φίλσεως, καὶ ὁ ἕτερος ἐκ μαρασμοῦ, ἕνεκα τῶν δυστυχῶν τᾶς ὁποίας συνεσφιγγεν εἰς τὰς οἰκογενείας των.

Καὶ ὅμως μέχρι τῆς ἑσπέρας αὐτῆς δὲν ἠδυνήθην νὰ βράξω τὴν ψυχήν του, διότι ὀχυρούτο πάντοτε ὀπισθεν τῶν λόγων τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου, « Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δὶ » ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν», καθὼς καὶ ὀπισθεν τῶν λόγων τοῦς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς μοι εἶπεν, ὅταν τὸν ἀνήγαγον ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ ὄρους, δείξας πρὸς αὐτὸν ὅλας τᾶς βασιλείας τοῦ κόσμου. « Ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, διότι γέγραπται, Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτὸν μόνον λατρεύσεις». Οὗτος ὁ ἀρχιφαρισαῖος ὠχυρούτο ὀπισθεν τῶν φράσεων τούτων. Ἰδοὺ πῶς· ἀμα κατώρθωνε μίαν κλοπήν, μίαν πλαστογραφίαν, μίαν μεγάλην ἀδικίαν, μίαν σοδομικὴν ἁμαρτίαν μετὰ τοῦ Πακιωνίου καὶ τῶν ἐπιλοίπων συνεταίρων του χρυσοκαθάρων εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐκλείστο εἰς τὸ δωμάτιόν του, καὶ μετὰ βαθυτάτης κατανύξεως ἤρχιζε νὰ μετανοῇ καὶ ζητῇ συγχώρησιν τοῦ ἐγκλήματος, διαβάλλων με, ὅτι ἐγὼ καὶ οἱ πειρασμοί μου καὶ τὰ πνεύματά μου τὸν ὠθήσαμεν εἰς τοῦτο. Μὲ προσέβαλλε καὶ ἐξύβριζεν ἀναιδέστατα, ὑψηλοφώνως κράζων : « Ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ!» Μοῦ ἤρχετο νὰ σκάσω ἀπὸ τὴν ἀθημονίαν μου, βράσταν τοὺς λόγους τῆς Γραφῆς, ὅτι ἡ ἀληθὴς μετάνοια ἀπαιτεῖ νὰ γνωρίσῃ τις τᾶς ἁμαρτίας του, καὶ νὰ κατακρίνῃ ἑαυτὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, νὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία δὲν ἀποβάλλει τὸν μετανοοῦντα ἁμαρτωλόν, καὶ δράττων τοὺς λόγους τοῦ ἱδίου Ἰωάννου, ὅτι ἀφοῦ ἀπέθανεν ὁ Χριστός, ἀπέκτησε τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς δι' ὅλους τοὺς ἔχοντας ἐλπίδα σωτηρίας εἰς αὐτόν, ὁ ὑποκριτὴς Μπουφάστειος ἐκλείστο πάρυτα μετὰ τὸ ἀνοσιουργημά του εἰς τὴν κατοικίαν του, ἠλείφετο τὸ σῶμα ἐξ ἀγιασθέντος παρά τινος ἐπισκόπου μύρου, μυρωμένος δὲ καὶ αὐτὸς κηρᾶς νηστεύων καὶ φοιτῶν ἅπαξ καὶ δὶς τῆς ἡμέρας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἤρχιζε τοὺς πνιγμώδεις θρήνους, τὰ πρακήγματα τῶν τριχῶν του, ἀναλῶν τὴν καρδίαν του εἰς ὑποσχέσεις καλοκαγαθῶν, αἰσθανόμενος ὡς διὰ γυναικείων ὑστερικῶν πρασωρινὴν μετάνοιαν καὶ σωφροσύνην διὰ τὸ μέλλον. Τοιουτοτρόπως ἐξηπάτα εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τοὺς ἀγγέλους τοῦ Οὐρανοῦ, ὥστε νὰ τρέψωσι καὶ τὸν ὑπερασπίζωνται ἐσάκις ἐγὼ τὸν προσήγγιζον. Πρέπει τουλάχιστον δέκα πέντε φορᾶς νὰ ἔπαιξε τὸ παιγνίδι τοῦτο. Ἐπετύγχανε δὲ κυρίως, διότι συγχρόνως τῆς ψευδομετανοίας του ἐξαπέστελλεν ἐκ τῶν γιγαντιαίων κλοπῶν του κατὰ τὴν Τούρκων καὶ Χριστιανῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, δύο χιλιάδας φράγκα εἰς τὴν μίαν ἐκκλησίαν, δύο χιλιάδας εἰς τὴν ἄλλην, χίλια εἰς ἓν σχολεῖον, χίλια πεντακόσια εἰς ἓν ὀρφανοτροφεῖον, ἄλλα τόσα εἰς τι Νοσοκομεῖον καὶ εἰσήρχετο ἀπροσδοκήτως, πότε εἰς τὴν μίαν καὶ πότε εἰς τὴν ἄλλην οἰκογένειαν, δίδων πρὸς αὐτὰς χρηματικὰς συνδρομὰς καὶ ἠθικὰς παρηγορίας κατὰ τ

ΤΟ ΕΙΜΑΡΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΑΝΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

—

Ἡ Ἐφημερὶς ὁ «Μὴν» λέγει τὰ ἑπόμενα.

Ὅσον σκληρὸν εἶνε τὸ ν' ἀκούῃ τις τὰς φρίκας τῶν καραβανίων τῶν δούλων, τὴν θηριώδη αἰχμαλώτισιν αὐτῶν, τὴν οἰκτρὰν ὁδοιπορίαν των διὰ μέσου τῆς ἐρήμου, ἡ ἄγνωστος τύχη τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν μαύρων, εἶνε ὀλιγότερον τρομερὸν τῆς γνώσεως τῆς συνήθους καὶ γενικῶς παραδεδεγμένης θέσεως τῆς γυναικὸς ἐν μέσῳ τῆς ἐκτεταμένης αὐτῆς ἐρήμου. Παραλαμβάνω ἔκ τινος ἐπιστολῆς τοῦ καρδιναλίου Lavigeri πρὸς τὰ μέλη μιᾶς ἑταιρίας κυριῶν, συστημένης ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῷ σκοπῷ προστασίας καὶ προσηλυτισμοῦ τῶν εἰδωλολατρῶν γυναικῶν, ἑταιρίας μετὰ ζήλου ἐργασθείσης πρὸς, ἣν αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Ἐλέους χρεωστοῦν μέγα μέρος τῆς ἐπιτυχίας των.

«Ἐὰν ἐγνωρίζετε, γράφει, τὴν θέσιν τῆς γυναικὸς τῶν μουσουλμάνων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ! μόλις ἐκλαμβάνονται ὡς ἀνθρώπινα ὄντα· ἐγεννήθησαν δοῦλαι καὶ πᾶσα γυνή, ἐκ τῶν ἀνωτάτων τάξεων μέχρι τῶν κατωτέρων προώρισται εἰς πώλησιν. Ἐν ἡλικίᾳ ἐν ᾗ εἰσὶ πολὺ νέαι ἔτι ὅπως ἐννοήσωσι τὴν θέσιν των, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἰδίας θελήσεως, ἐκδίδονται, ἢ κατὰ τὸ λέγειν αὐτῶν τῶν ἰδίων, πωλοῦνται εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα· τέσσαρες λίραι εἶνε ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀξίας μιᾶς γυναικός, τὸ 1)3 περίπου τῆς ἀξίας ἑνὸς ἵππου. Ὁ νέος κύριος, ξένος τις καὶ πιθανὸν σκληρὸς καὶ βδελυρὸς ἄγριος, ἔρχεται νὰ παραλάβῃ τὸ ἀγορασθὲν κτῆμα του, ἐὰν δὲ τὸ δυστυχὲς κοράσιον θελήσῃ ν' ἀγωνισθῇ καὶ ἀντισταθῇ, ὁ πατὴρ τὸ ὠθεῖ ἐκ τῆς θύρας του, μὴ ἔχων ἐπ' αὐτοῦ πλέον οὐδὲν δικαίωμα, ἀφοῦ ἔλαβε τὴν ἀξίαν του· ἡ μήτηρ τὴν ἀπομακρύνει μὴ τολμῶσα νὰ τὴν ὑπερασπισθῇ, ἐκ φόβου μὴ πάθῃ τ' αὐτὰ καὶ χείρονα, ἄλλως τε δὲν ἔχει ἰδέαν, ὅτι εἶνε δυνατὴ ἄλλη λύσις, τὰ δὲ δάκρυα καὶ αἱ κραυγαί της παύουν μόνον διὰ τῶν κτυπημάτων καὶ λακτισμάτων δι' ὧν τὴν ὑποδέχονται ἐν τῇ νέᾳ κατοικίᾳ της, οὐδὲ φέρονται πρὸς αὐτὴν τρυφερώτερα ὡς πρὸς μητέρα ἢ ὡς κόρην. Γνωρίζω οἰκίας, ὅπου μήτηρ καὶ τέκνον ἐφονεύθησαν ὁμοῦ, ἵνα ἀπαλλαγῇ ὁ πατὴρ ἀπ' ὀχληροῦ κληρονόμου· εἰς ἄλλας οἰκίας, ἄνευ οὐδενὸς λόγου. γυναῖκες ἐβασανίσθησαν σκληρῶς καὶ πολλάκις ἐδάρησαν μέχρι θανάτου. Τελευταίως ἔτι γράφει, ὁ κ. Φ. Χωτκὲρ ἐξ ἑνὸς τῶν ἐνδοτέρων ἱεραποστολικῶν σταθμῶν, δούλη τις ἔτεκεν τέκνον, καθεκάστην δέ, ἐναντίον πάσης ἐπιεικείας ἧς ἐδικαιοῦτο χάριν τοῦ τέκνου της, ἐδέρετο σκληρῶς, καὶ οὕτω ἠναγκάζετο νὰ περιπλανᾶται καὶ κρύπτεται μεταξὺ θάμνων πέριξ τοῦ χωρίου, ἐκ φόβου καὶ τῆς γνώσεως τῆς τύχης τῆς περιμενούσης τὴν ἐκ νέου ἐμφάνισίν της. Ἡμέραν τινὰ ἔμαθον ὅτι τὸ νεογνὸν αὐτὸ ἀπέθανεν, καὶ ὀλίγον ἀργότερα ἔμαθον παρ' ἄλλων ἰθαγενῶν, ὅτι τὸ πτωχὸν παιδίον ἀπέθανεν ἐκ τῆς σκληρότητος τοῦ πατρός του, ὅστις δέρων ἀπανθρώπως τὴν γυναῖκα του, οὐδεμίαν προσοχὴν ἔδωσε διὰ τὸ παιδίον, ὅπερ ἔφερε εἰς τὴν ῥάχιν της κατὰ τὴν συνήθειαν ἐν τῇ χώρᾳ.

Ἐν μιᾷ ἄλλῃ περιπτώσει, ἐξακολουθεῖ ὁ Καρδινάλιος, ἄραψ τις ἦλθε πρός με, λέγων μοι, ἡ σύζυγός μου ἀπέθανε χθὲς τὴν νύκτα, δὲν ἔχω χρήματα ν' ἀγοράσω τὸ σάβανόν της, δότε μοι 20 φρ. ὁ Θεὸς θὰ σᾶς ἀνταμοίψῃ· ἔδωσα αὐτῷ τὸ αἰτηθὲν ποσόν. Μετὰ 15ήμερον ἐπανῆλθεν λέγων μοι, θέλω ἐκ νέου νὰ ὑπανδρευθῶ καὶ εὗρον μίαν γυναῖκα πρὸς πώλησιν, ἀλλὰ τιμᾶται φρ. 40, θέλετε νὰ μοὶ δώσητε τὸ ποσὸν αὐτὸ χάριν φιλανθρωπίας; Τότε μοὶ ἐγεννήθησαν ὑπόνοιαι, καὶ ἐξετάσας ἀνεκάλυψα ὅτι, οὗτος ἔλαβεν τρεῖς γυναῖκας, ἃς ἐφόνευσεν δέρων αὐτάς. Ἡ τελευταία ἧς τὸ τίμημα τοῦ ἐπρομήθευσα ἐγώ, ἦτο πτωχὴ κόρη 17της, ἣν ἐφόνευσε διὰ λακτισμάτων μίαν ἑσπέραν, ἕνεκα μικρᾶς ἀπροσεξίας ἐν τῇ οἰκιακῇ ὑπηρεσίᾳ της.

Οἱ γείτονες συνειθίσαντες εἰς τὰς καθημερινὰς κραυγὰς καὶ θρήνους τοῦ ἀτυχοῦς θύματος, δὲν ἔδωσαν προσοχὴν εἰς τὰς προσκλήσεις της πρὸς βοήθειαν· τὴν ἐπαύριον δ' εὑρέθη νεκρὰ ὅπου ἔπεσε ἐκ τῶν λακτισμάτων.

Προσθήκη τῶν ὅσων ἡ γυνὴ ὑποφέρει παρὰ τοῦ ἀνδρός της, καθ' ὅσον εὐαρεστεῖται οὗτος νὰ τὴν ἀναγνωρίζῃ ὡς σύζυγον, αὕτη εἶνε κάθε στιγμὴν ὑποκειμένη εἰς διαζύγιον ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας, καὶ τότε ἡ θέσις της καθίσταται καθ' ὑπερβολὴν ἀθλία.

Ἀλλ' ἐν τῇ βορείῳ Ἀφρικῇ εὑρισκόμεθα οὕτως εἰπεῖν, ἐν τῇ ἐξωθήρᾳ τοῦ μεγάλου λαοῦ τῆς εἰδωλολατρείας ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἀποτροπαιότητι Οἱ Τουαρὲγκς ὅμως καὶ οἱ Καβύλοι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ἀφρικῆς, οἵτινες κατὰ τὸν 8ον αἰῶνα, ἐν τῇ εἰσβολῇ τῶν μουσουλμάνων ἐν αὐτῇ, ἠναγκάσθησαν εἰς ἐξώμωσιν, δυνατὸν εἰπεῖν, ὅτι διατηροῦν εἰσέτι ἴχνη ἐκ τῆς πρότερον χριστιανωσύνης των καὶ σχηματίζουν χριστιανικήν τινα ὅασιν ἐν μέσῳ μιᾶς ἐρήμου πεπληρωμένης ἐγκλήματος καὶ ἀθλιότητος. Ἀλλ' εἰς τὰ ἐνδότερα μεταξὺ τῶν μαύρων ἡ τρομερὰ τραγῳδία προσλαμβάνει ἔτι στενοτέραν ὄψιν. Ἐφόνευσα πέντε ἐκ τῶν γυναικῶν μου, ἔλεγε ἀρχηγός τις τῶν Μουκομπῆ, μὲ τὸν πλέον ἀδιάφορον τρόπον, εἷς τινα τῶν ἱεραποστόλων· ἄλλος μαῦρος ἔστειλε τὴν σύζυζόν του νὰ συλλέξῃ καυσόξυλα, ἥτις βυθισθεῖσα εἴς τι ἕλος, ἔκραζεν εἰς βοήθειαν· αἱ κραυγαί της ἔσυραν τὴν προσοχὴν τοῦ ἀνδρός της, ὅστις ἀντὶ πάσης συνδρομῆς, τῆς ἔρριψε ράβδον ὅπως δι' αὐτῆς ὑπερασπίζεται ἐναντίον τῶν ὑαινῶν, καὶ τὴν ἄφησεν ἐκεῖ μέχρι πρωίας, ὅτε οὐδὲν ἴχνος τῆς ἀτυχοῦς γυναικὸς εὑρέθη.

Ὁ Σπὶκ ὁ γνωστὸς Ἄγγλος περιηγητής, γράφει ἐκ τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως Μτέσα. «Ἡμέρα δὲν παρῆλθε χωρὶς νὰ παρασταθῶ εἰς τὸν φόνον μιᾶς, δύο καὶ πολλάκις τριῶν ἀτυχῶν γυναικῶν ἐκ τῶν ἀπαρτιζουσῶν τὸ χαρέμι τοῦ βασιλέως. Σύρονται διὰ σχοινίου τετυλιγμένου πέριξ τῆς ὀσφύος των εἰς σφαγὴν κλέουσαι καὶ κραυγάζουσαι ἀπὸ καρδίας εἰς τὴν γλῶσσαν των. Χάι Μιναντζέ! κμπακκά! χάι ν' ὑανιο, ἤτοι Α! Θεέ μου, Κύριέ μου! μήτηρ μου! ἀλλ' οὐδεμία χεὶρ ἐκινεῖτο πρὸς σωτηρίαν των, ἂν καὶ ἐνίοτε φιλεύσπλαγχνος παρατήρησις χαμηλοφώνως πίπτει ἐκ τῶν χειλέων τινὸς τοῦ πλήθους διὰ τὸ κάλλος τοῦ θύματος.

Τοιαύτη εἶνε ἡ καλλιτέρα τύχη τῶν ἀφρικανῶν γυναικῶν ἐν ταῖς οἰκίαις των, ἀλλ' ὅταν ὑποδουλώνωνται καὶ ἀπομακρύνωνται ἐκ τῶν χωρίων ἐν οἷς ἐγεννήθησαν, δεδεμέναι εἰς ὁμάδας καταφορτωμέναι καὶ κεκυρτωμέναι ὑπὸ βαρὺ φορτίον ὁδοιποροῦσαι ἑβδομάδας καὶ μῆνας, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως πωληθῶσιν εἰς ξένην χώραν εἰς ξένους κυρίους, ἀδυνατεῖ τότε κάλαμος ἀνθρώπου νὰ περιγράψῃ τὴν φρίκην τῆς θέσεώς των. Νέαι κόραι καὶ παιδία ἀδυνατοῦντα νὰ βαδίζωσι μόνα των, ἐγκαταλείπονται παρὰ τῶν σκληρῶν σωματεμπόρων ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ἀποθάνουν ἐκ πείνης ἢ κατασπαραχθῶσιν ἀπὸ τὰ ἄγρια θηρία. Τὰ βρέφη κατασυντρίβονται ριπτόμενα ἐπί τινος βράχου πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς μητρός των, διότι αἱ δυστυχεῖς εἶνε ἀδύνατον ἐκ τῆς πείνης καὶ τοῦ κόπου νὰ φέρωσι ἀμφότερα αὐτὰ καὶ τὸ φορτίον των ἐλεφαντοδόντων.

Τοιαύτη εἶνε ἡ καθημερινὴ κατάστασις τῶν καραβανίων τῶν δούλων ὑδευόντων πρὸς τὴν παραλίαν, τοιαύτη εἶνε ἐπ' ἐλάχιστον ἡ αἱματοχυσία, ἥτις κράζει πρὸς τὸν οὐρανὸν αἰτοῦσα ἐκδίκησιν, συμπάθειαν δὲ καὶ συνδρομὴν ἀπὸ τοὺς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ὧν ἡ θέσις ἔλαχεν εὐτυχεστέρα, καὶ ἐπὶ τέλους μίαν ἁπλῆν προσπάθειαν, ὅπως σωθῶσι τὰ πτωχὰ αὐτὰ πλάσματα ἐκ τοῦ βαράθρου ἐν ᾧ κατέπεσον.

Ἐκ Πετρουπόλεως γράφουσιν περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου τὰ ἑξῆς.

Αἱ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰσπράξεις κατὰ τοὺς ἑπτὰ πρώτους μῆνας τοῦ παρόντος ἔτους ὑπερβαίνουσι τὰς τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 157,000 ρούβλια μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν κερδῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Αἱ τακτικαὶ δὲ μέχρις Αὐγούστου εἰσπράξεις ἀνέρχονται εἰς 463 ἑκατομ. ρούβλια, ἐνῷ αἱ ἔκτακτοι δεικνύουσιν πλεόνασμα 8 1)2 ἑκατ. Ὡσαύτως οἱ ἐκ τῶν οἰνοπνευμάτωδῶν ποτῶν φόροι ηὔξησαν κατὰ 10 ἑκατ. ἀπέναντι 529 τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ὁ λόγος τῆς ἐκπώσεως τῶν Ρωσσικῶν χρεωγράφων δὲν εἶνε ἐπακριβῶς καταληπτός· τινὲς ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ γεγονος, ὅτι ἡ ἐν Παρισίοις ἀγορὰ εἶναι ὑπερβεβαρυμένη ὑπο ποικίλων κερδοσκοπικῶν χρεωγράφων καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο μετ' ἄλλων λόγων συνδυαζόμενον ἐπιφέρει σπουδαίας δυσκολίας πρὸς διατήρησίν τῆς θέσεως τῆς ἀγορᾶς. Ἀλλὰ τοῦτο οὐδόλως δικαιολογεῖ τοὺς φόβους τῶν κατόχων Ρωσσικῶν χρεωγράφων· διότι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τῶν συνεπειῶν τῆς παρούσης σιτοδείας, ἀφ' ἑνὸς μὲν τοποθετήσασα σπουδαῖα ποσὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀφ' ἑτέρου δὲ διατηρήσασα ἱκανὰ πάγια εἰς διάθεσιν τοῦ Ταμείου.

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

Ἡ ἑξῆς φονικὴ σκηνὴ συνέβη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῇ πόλει Νοζὰν Μαρού. Νεαρὰ γυνὴ ὀνόματι Μαρία Λεμπὲρ μετήρχετο ἐπί τινα χρόνον τὴν διδασκάλισσαν εἰς ἓν ἐκ τῶν δημοσίων σχολείων τῆς ἄνω πόλεως ἔνθα καὶ ἀπήλαυε μεγάλου σεβασμοῦ. Τὸ παρελθὸν θέρος εἶχε γνωρίσει νέον τινὰ Βαλεντῖνον Βερὰ καλούμενον, ἡλικίας 32 ἐτῶν καὶ ὑπάλληλον ἐν τῷ ταμείῳ. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου αἱ σχέσεις των ἐπὶ τοσοῦτον προέβησαν, ὥστε ἐπὶ τῇ ἁπλῇ ὑποσχέσει ἐκείνου ὅτι θὰ τὴν ἐνυμφεύετο, ἡ Μαρία συνήνεσε νὰ γίνῃ ἐρωμένη του. Ἐπὶ ἀρκετοὺς μῆνας ὁ ταμειακὸς ὑπάλληλος ἐπεσκέπτετο αὐτὴν τακτικώτατα, ὅτε πρὸ δέκα πέντε ἡμερῶν αἰφνιδίως ἔπαυσε νὰ τὴν βλέπῃ καὶ ἡ παρατεινομένη ὁλονὲν ἀπουσία του ἤρχισε νὰ τὴν ἐμβάλῃ εἰς μεγάλην στενοχωρίαν. Ἀδυνατοῦσα δὲ νὰ ὑπομείνῃ πλειότερον τὴν ἀπουσίαν του μετέβη εἰς Σαραντώ, ὅπου ἐκεῖνος διέμενε καὶ ἐκεῖ ἔμαθεν ὅτι ὁ Βερὰ ἔμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ νυμφευθῇ.

Ἄπελπις ἐπανῆλθεν οἴκοι καὶ ἔγραψεν εἰς τὸν ἐραστήν, ζητοῦσα παρ' αὐτοῦ τελευταίαν συνέντευξιν. Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην ὁ νέος συνήνεσε καὶ μετέβη εἰς τὸ Νεζὰν τὴν Δευτέραν τὸ ἑσπέρας. Τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης ἡμέρας ἡ ὑπηρέτρια ἤκουσεν αἴφνης πυροβολισμὸν ἐν τῷ κοιτῶνι, ἀμέσως δὲ ἐξορμᾷ ἡ διδασκάλισσα καὶ ἔκφρων κραυγάζει. «Τρέξε εἰς τὴν ἀστυνομίαν· ἐφόνευσα τὸν Βαλαντῖνον.» Ὅτε οἱ κλητῆρες εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον, εὗρον δύο πτώματα ἐκτάδην κείμενα ἐπὶ τῆς κλίνης. Ἡ Μαρία εἶχε φονεύσει τὸν ἐραστήν της καὶ εἶτα αὐτοκτόνησεν. Ἐτι τῆς τραπέζης ἀφῆκεν ἐπιστολὴν διὰ τὸν ἀστυνόμον, ἐν ᾗ ἔγραφε. «Δὲν δύναμαι νὰ ζήσω χωρὶς αὐτόν. Θὰ φονεύσω τὸν Βαλαντῖνον, διότι μέλλει νὰ νυμφευθῇ ἄλλην καὶ ἔπειτα θὰ φονευθῶ καὶ ἐγώ».

Ἡ νάνος χήρα τοῦ περιφήμου νάνου στρατηγοῦ Τομ-Θούμ ἥτις ἄγει ἤδη τὸ ἑξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας της κερδίζει ἐν Ἀμερικῇ ἑκατὸ λίρας τὴν ἑβδομάδα (3,000 φρ.) δεικνύουσα ἑαυτήν. Ἐκτὸς τούτου πληρώνουσι τὸν σιδηρόδρομόν της, ἢ τὴν ἅμαξαν τῆς μεταφορᾶς αὐτῆς ἐκ τῆς ἐπαύλεώς της Βύοδγεπορτ εἰς τὴν πόλιν τῆς ἐκθέσεως. Ἐκτὸς τούτου τὸ εἰσόδημά της εἶνε ἔτι μεγαλείεστερον ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν φωτογραφιῶν της.

Τυπογραφεῖον καὶ Γραφεῖα ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμὸς 8.